

BOYUN EĞME

28 Ekim'de İzmir'de, Sosyalizm ve Cumhuriyet şöleni

Türkiye Komünist Partisi 28 Ekim'de İzmir'de büyük bir şölene hazırlanıyor. 1917 ve 1923, iki cumhuriyetin buluştuğu bir atmosferde sanat ve siyaset, dün ve bugün, dostlar ve yoldaşlar birarada olacak. ■ Sf. 10

YANKI GO HOME YOBAZ SEN DE...

İSLAMCININ İMKÂNSIZ İTİBAR ARAYIŞI / GÖKÇE GİRESUNLU ■ Sf. 14

**Müfredata
Aydınlanma
müdahalesi**
Mehmet Kuzulugil
■ Sf. 12

**Plazaların yıldızı
dökülüyor:
Patronları 'evinde'
yakalamak**
■ Sf. 16

**Devlet
burjuvazinin
bastonudur!**
Orhan Gökdemir
■ Sf. 8

4 EKİM / ADANA

Adana'da, üzerine mermer parçası devrilen iş yeri sahibi mermer ustası Adnan Yıldırım hayatını kaybetti.

6 EKİM / ZONGULDAK

Kırat Mahallesi'ndeki özel maden ocağında çalışan Hasan Ç. (46), ocak içerisinde tahkimat yaptığı sırada üzerine kaya parçası düşmesi sonucu yaralandı.

7 EKİM / İSTANBUL

Şişli'de bir otel inşaatının temelindeki istinat duvarının çökerek iskeleyi devirmesi sonucu meydana gelen iş kazasında 1 kişi yaralandı.

7 EKİM / İSTANBUL

Ümraniye'de bir vince bakım yapan Şakir Toğaçar, vincin halatına kolunu kaptırdı. Kopan kolu 50 metre yükseklikten düşen Toğaçar, itfaiyenin bir saatlik çalışması sonucu, vinçten indirilerek sağlık ekiplerine teslim edildi.

9 EKİM / DERSİM

Dersim Atatürk Mahallesi'nde bir binanın inşaat çalışmasında bir işçinin üzerine duvar devrildi. Duvarın altında kalan işçi yaralandı.

9 EKİM / KAYSERİ

Bir binaya kurulan iskelenin 7. katında yalıtım işi yapan Hasan Acar (25) ve Niyazi Ulusoy (18), dengelerini kaybederek düştü. 18 yaşındaki Niyazi Ulusoy hayatını kaybetti, Hasan Acar da yaralandı.

10 EKİM / KONYA

Çatı kaplaması yaptığı sırada vinçten düşen yalıtım malzemelerinin altında kalan 61 yaşındaki Ramazan Sağlam yaşamını yitirdi.

10 EKİM / BURSA

İnegöl Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir fabrikada çalışan 45 yaşındaki Hasan Saraçoğlu, kağıt pres makinesinde çalıştığı sırada kolunu makineye kaptırdı. İşçinin kolu bileğinin üstünden koptu.

11 EKİM / KONYA

Konya'nın Bozkır ilçesinde inşaat işçisi 61 yaşındaki Harun Sağlam, beş katlı binanın çatısına halat yardımıyla çıkarmaya çalıştığı yaklaşık 40 kiloluk yalıtım malzemesinin üzerine düşmesi sonucu yaşamını yitirdi.

11 EKİM / İZMİR

Tüpraş'ın İzmir Aliğa'daki rafinerisinde depolama tankında meydana gelen patlamada 4 işçi hayatını kaybetti, birçok işçi de yaralandı.

Kapitalist kazanıyorsa birileri ölecek demektir

Tüpraş'ın İzmir Aliğa'daki rafinerisinde depolama tankında 11 Ekim'de meydana gelen patlamada dört işçi hayatını kaybetti, birçok işçi de yaralandı. Patlama sonrası şirketten gelen ilk açıklamada, "Tüpraş İzmir rafinerisi ürün tankında bakım çalışmaları sırasında patlama meydana gelmiştir" şeklinde oldu.

Patlamanın gerçek nedeniyse bir Tüpraş işçisi soL'a şöyle anlattı: "Patlama olan yer depolama tankı. Tank o esnada devrede değil, çalışmıyor. Patlama tank bakım gördüğü esnada oluyor. Tankı bakıma alınca, ürün olan yerlerle bağının kesilmesi gerekir. Çalışma alanı izole olmalı. Yoksa ürün en ufak bir kıvılcımla karşılaşırsa patlar. Normalde izolasyon yapılmış. Ama işin sonuna gelinmiş ve işi hızlandırmak için dün izolasyonu sökmüşler. İzolasyon olmasına rağmen, içinde çalışma izni verilmiş. Muhtemelen bir yerden ufak da olsa ürün sızmış, birikmiş ve patlamış." Özetle, kârdan zarar etmemek için acele etmişler. Önlem almamışlar, işçilerin hayatını riske atmışlar.

Şirket, Haziran 2016 sonunda 409.429 milyon olan dönem kârını, Haziran 2017 sonunda 2.325.983 küsur milyar TL'ye çıkararak 6'ya katlamıştı. OHAL şartlarının kolay kazancı. Onlar

kazandıkça biz ölüyoruz.

TKP olayın ardından bir açıklama yaparak kapitalizmin doğasından gelen bu cinayete dikkat çekti. Açıklama şöyle:

TÜPRAŞ'TA YAŞANAN KAZA DEĞİL CİNAYETTİR

Bugün Tüpraş İzmir Rafinerisi'nde büyük bir patlama oldu. Yaralıların olduğu patlamada dört işçi yaşamını yitirdi...

Koç Holding yetkilileri açıklamalarında kazanın nedeninin gaz sıkışması olduğunu söyleyerek ölümlere neden olan patlamadan kendilerini sıyırmak istemektedir.

Bu yaşananlar kaza değil, düpedüz cinayettir. Ve nedeni de gaz sıkışması değil, tükenmek bitmek bilmeyen kâr hırslarıdır.

Depolama tankındaki bakım işi hızlı bitsin diye, tankta alınması gereken iş güvenliği önlemleri hiçe sayılmıştır. Çalışma alanının tüm yanıcı-patlayıcı maddelerle teması kesilmesi gerekirken, iş hızlı bitsin diye bakım çalışmaları bitmeden bu izolasyon sökülmüştür. Ve risk altındaki tankta işçiler çalışmak durumunda bırakılmıştır. Patronların işi hızlı bitsin diye, emekçilerin yaşamları hiçe sayılmıştır.

Yaşananlar kaza değildir... Patronların doymak bilme-

yen para kazanma hırsı bir kez daha işçi kardeşlerimizin canına mâl olmuştur. Benzer uygulamalar işin riski diye tarif edilerek Tüpraş'ta sürekli tekrarlanmakta, işçiler bu koşullarda çalışmaya zorlanmaktadır.

Neden? Koç ailesi kârlarını 2 katına 3 katına 10 katına çıkar-sın diye!

Patlamadan hemen sonra Koç Holding yetkililerinin İzmir'e geleceği gerekçesi ile aceleyle Tüpraş'taki helikopter pisti hazırlanmaya başlanmış, etraftaki çimler biçilmiş, çevre düzenlenmesi yapılmıştır.

Cinayetin üzerinden birkaç saat geçmeden Tüpraş hızla patronlarının emrine amade bir konuma yeniden getirilmiş, kamuoyuna da üretime aksamaksızın devam edildiği "müjdesi" verilmiştir. Yaşananların özeti budur!

Aliğa'da ve ülkenin her noktasında aynı acımasızlık ve utanmazlık kol gezmektedir.

İşçilerin hayatının hiçe sayıldığı, tüm doğanın akıl almaz bir körlükle kirletildiği, tüm zenginliklerin yağmalandığı bu düzen değişmelidir.

Türkiye Komünist Partisi olarak tüm işçileri insanca yaşam hakkı için bu düzeni değiştirmeye, örgütlü mücadeleye çağırıyoruz.

11 Ekim 2017

**BOYUN
EGME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 90

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzulugil

Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzulugil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç

ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Osmançık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

BOYUN EĞME'DEN

Boyun Eğme elinizdeki 95. sayısıyla tabloid dergi formatına veda ediyor. Bu sayıdan sonra yayını farklı bir biçim ve farklı bir içerikle yoluna devam edecek. Yine her hafta okuyucularıyla buluşacak, daha kolay okunabilir ve daha kolay ulaşılabilir yeni bir yayın hazırlıyoruz. Boyun Eğme'den yola devam!

Elbise üzerinden olur mu: La ilahe!

“İlahiyatçı” Cevat Akşit son yıllarda ortalığa salınan yeni nesil allamelerden. Tv5 televizyonunda dini yorum yapıyor. Din olur da seks olmaz mı. Onun sohbetinde de bolca var. Bebelere dadanıp evlilik yaşını beşe indiren var, bire indiren var. Yanmayan kefen satan var, sırat köprüsünden geçerken kaydırmayan terlik pazarlayan var. Malum, Diyanet'in başına atanan zat da “sekülerizmin yol açtığı ahlaki tahribata” dikkat çekerek başlamıştı bol maaşlı görevine. Ama o arada din çürüdü. Daha doğrusu dini dinciler çürüttü. İlahiyatçı Akşit de son konuşmasında, “Cinsel münasebet esnasında affedersiniz eşeklerin yaptığı gibi tamamen soyunmayın. Çünkü orada melekler vardır, siz soyunursanız melekler dışarıya çıkar, şeytan da odada tek kalır ve oluşacak çocukta şeytanın nasibi olur” dedi.

Dedi demesine ama dinleyen Dindarların kafası daha bir karıştı. Soyunmadan yapmayı başardılar diyelim, melekler arkada gözleri dikmiş bekliyor, düşünün hallerini. Bir de soyunan eşekler var ki denklemde kabus gibi. Görünen o ki soyunup cehenneme gitmek, ilahiyatçının öğüdüne uymaktan daha kolay. Kaptırın gitsin!

SAMANALTI / Sait Munzur

Yobazın mevsimlik anti-emperyalizmi

Yeni Akit yazarı Ali Karahasanoğlu, Türkiye Komünist Partisi'nin, ABD'nin vize kararından sonra yaptığı açıklamayı eleştirmeye karar verdi. TKP'nin açıklamasını kastederek, "Aman Allahım... Bunlar mı, 1967'de, 6. Filo'ya 'Go home' pankartları açanlar. Bunlar mı, bizi, 6. Filo'ya destek vermekle suçlayanlar... Şimdi

ne oldu da. ABD'ye gerçekten rest çeken bir Türkiye karşımızda aslanlar gibi dururken... Böyle saçmalamaya başladılar" diyen Karahasanoğlu'na yanıt TKP Merkez Komite Üyesi Mehmet Kuzulugil'den geldi.

Kuzulugil, Mavi Marmara'yı, Trump buluşmalarını ve Beyaz Saray ziyaretlerini hatırlatarak, şu ifadeleri kullandı: "6. Filo'yu hatırlamış. MÜSİAD,

Suudi petrol şeyhleri, Beyaz Saray ziyaretleri gibi şeyleri de hatırlamış belli ki. Afganistan'da Amerikan silahları ile cihada kalkanları filan. Mavi

Marmara'yı, daha çok yakınlarda gerçekleşen Trump 'buluşmalarını', Patriot cilveleşmelerini... Bunları hepten unutmuş. Hey S-400 sen nelere kadirsin! Akit'in kara abus yazarımı bile uçurup hayal âlemlerine daldırabiliyorsun. Çocukluğunu hatırlatıyorsun da, dününü unutturuyorsun. Dilipak'a İnönü hatmettiren konjonktür, Akit yazarı Ali Karahasanoğlu'na geniş hayaller kurdurmuş."

"Bir kucaktan inip bir başka kucağa yerleşmek kahramanlık sayılacak öyle mi! 'Moskof' füzesine binip Ortadoğu'da 'drift attığınızı' görünce herkesin 'işte ABD'yle beklenen hesaplaşma' diyerek alkışlaması gerekecek öyle mi?" diye devam eden Kuzulugil, Karahasanoğlu'nun "yargı bağımsızlığı" sözlerine karşılık olarak da şunları aktardı: "Yargının bağımsızlığını" Amerika'ya ispatlamak için konsolosluk çalışanının eşini çocuğunu gözaltına alman gerekmiyordu ki! İncirlik'te sarhoş dolaşırken polis arabasına çarpan Amerikan askerini yargılayabilsen o da olurdu. Subayını yere yatırıp kelepçelediklerinde ne yaptığına bakıp gördüler zaten senin bağımsızlığını!"

Özetle, yobazın mevsimlik bir anti-emperyalizm girişimi daha hezimetle sonuçlandı!

ARABA SEVDASI

Araba Sevdası Rezaizade Mahmut Ekrem'in çok bilinen romanı. Ekrem romanında "alafranga" tiplerle alay ediyor malum. Ama şükür o tipler artık iktidardan düştü, şimdi alaturka tiplerin zamanı.

Tipler değişti ama araba sevdası değişmedi. Biliyorsunuz son günlerde

Sayıştay raporları vesilesiyle sarayın masrafları gündemde. Son tartışma sarayın araba sevdası ile ilgili. Hakikaten kara bir seveda bu. İşte rakamlar: Saray garajında kaskosu 54 milyon lira tutan 268 araç varmış. Dağılımı da şöyle; 2'si limuzin 14 zırhlı araç, 28 4x4 cip, 30 motosiklet, 6 ambulans, iki itfaiye aracı. Araçların 83 tanesi Volkswagen, 33 tanesi Mercedes, 10 tanesi Audi marka. Makam aracı olarak da kullanılan

Mercedes S600 zırhlı araçların tanesinin piyasa değeri 1 buçuk milyon TL. Bir araçta ayrıca 283 bin TL değerinde özel amaçlı görüntüleme ekipmanı, zırhlı ciplerde de 315 bin TL değerinde Jammer ve radyasyona karşı koruyucu özelliği olan filtreli cam takılı.

Daha bunun uçağı var, helikopteri var, altın kaplama klozeti var, beyaz çayı var, Hermès çantası var. Hanımlar beyler, pamuk eller cebe!

CIA referanslı Gülen'in casusluğunu yeni hatırladılar

Sizin casusunuz hangisi

Erdoğan'ın antiemperyalizmden değil "iktidarda kalma zorunluluğu"ndan beslendiğini, her rehine pazarlığının sonunda bir uzlaşma eğilimi taşıdığını unutmayın! Türkiye'nin emperyalist merkezlerden bir milim dahi uzaklaşması "yeni bir dünya kurulumu" diyenler için iyidir. Zira uzlaşmak isteyenler arkalarını döndüklerinde uzlaşacak bir halk bulamayabilir!

■ BARIŞ TERKOĞLU

FETÖ bir suç örgütü. Bu suçlar Gülen'in örgüt olarak ilk eylemiyle başlıyor ve bugüne uzanıyor.

Suçları ikiye ayırabiliriz:

Bir; ülkeye, devlete, cumhuriyete, yurttaşlara karşı işlediği suçlar.

İki; AKP'ye karşı işlediği suçlar.

Her suçun bir zamanı var. "Ne zaman" sorusunun yanıtı "17 Aralık'tan sonrakiler" olunca FETÖ'ye bir tür "örtülü af" var. Bu durumun doğal sonucu: İlhan Cihaner'in evini basan savcı beraat ederken bakan çocuklarına dokunanlar valizlerini çekerek sınırdan kaçıyor.

Son günlerde en çok konuşulan suçlarıysa "casusluk".

ABD Konsolosluğu'nda görev yapan bazı isimler Fethullahçı savcı ve polislerle görüşerek Türkiye aleyhine ajanlık yaptığı iddiasıyla suçlanıyor. En çok 17-25 Aralık'tan sorumlu tutuluyorlar.

ABD'nin İstanbul Başkonsolosluğu görevlisi Metin Topuz'un tutuklamaya sevk gerekçesinde "Fethullahçı Terör Örgütü'nün taşeron olarak kullanıldığı 17-25 Aralık girişiminde emniyet ve yargı ayağını yürüten şüphelilerle, eylemin asıl faili konumundaki dış istihbarat ve ülkeler arasında 'aracılık görevini' yürüttüğü" yazıyor.

Yargılayanların söylediğinden şunu anlıyoruz: FETÖ'nün

azmettiricisi ABD!

Bilinmedik bir sır değil. Halihazırda Gülen ABD'de. Yeşil Kartını alırken referans olanlar: CIA'nın Balkanlar uzmanı George Fidas, eski CIA ajanı Graham Fuller, eski Büyükelçi Morton Abramowitz... Liste uzayıp gidiyor. Gülen'in kefil akademisyenler bile "özel yetkili". CIA'nın Gülen'in yeşil kart alması için kulis yaptığı yıllardır bilinirken birileri neden yıllar sonra Gülen'in ABD bağlantısını keşfetti!

ESKİ BÜYÜKELÇİ'NİN DİLİNİN ALTINDA NE VAR

ABD Eski Büyükelçisi James Jeffrey, kendi ülkesinin Türkiye'ye vizeleri kaldırmasını, Türkiye'nin buna yanıt vermesini şöyle yorumladı:

"Bu atışma, ABD'yi bilinçli olarak hedef alan, Türk sistemindeki unsurlar ile ilgili bir atışmadır".

ABD'li elçinin sözlerindeki "Türk sistemindeki unsurlar" ifadesi ilginç. Bilinçli mi? Eski elçi bir söz oyunuyla doğru-dan AKP'yi hedef almaktan kaçınıyor. Sözleri bize yıllar önce yapılan bir toplantıyı hatırlatıyor.

Şöyle anlatalım...

Tarih: 8 Mart 2002.

Yer: Harp Akademileri Komutanlığı.

"Türkiye'nin Etrafında Barış Kuşağı Nasıl Oluşturulur" konulu sempozyumda AB-Türkiye ilişkileri değerlendiriliyor. Türkiye'nin eksenini Batı'dan kaydırmayı savunan

Erol Manisalı'nın Avrasyacı konuşmasının ardından kürsüye çıkan dönemin MGK Genel Sekreteri Orgeneral Tuncer Kılınç, "Manisalı'nın her sözüne tamamen katılıyorum," dedikten sonra Amerikalıların yıllarca konuşacağı şu sözleri söyleyecekti: "Türkiye'nin yeni birtakım arayışlar içinde olması kesinkes ihtiyaç. Bunun da en doğru yöntemi zannediyorum, Rusya Federasyonu ile birlikte, ABD'yi göz ardı etmeksizin mümkünse İran'ı da içerecek şekilde arayış içinde olunması."

Amerikalılar ne zaman Türkiye'de Avrasya konusu açılrsa bu konuşmayı hatırladılar.

EDELMAN PUTİN ZİYARETİNİ İZLİYOR

Mahrem ve Sızıntı kitaplarında zaman zaman o konuşmanın izlerinin yansıdığı kriptoları kaleme almıştık.

Tarih: 10 Aralık 2004.

Dönemin ABD Büyükelçisi Eric Edelman, o gün Washington'a kritik bir kripto yazıyor. Başlığı tanıdık: "Putin'in Türkiye Ziyareti: Rusya Türkiye'yi Batı'dan Döndürmeye Çalışıyor; Türkler Seçenekleri Masada Tutuyor"

Çok değil, Putin 5 gün önce, 5 Aralık 2004'te Türkiye'ye gelmiş ve Erdoğan'la kucaklaşmış.

Putin'in ziyaretinde ABD'lilerin gözünden kaçmayan iki detay var.

Birincisi Gülen'le ilgili.

Erdoğan'ın FETÖ kavgasından 10 yıl önce Putin, Türkiye'ye bir Fethullahçılar dosyasıyla geliyor. Rus istihbaratı MİT'e bir Fethullahçılık sunumu yaparken Edelman kriptolarına şu notu düşüyor: "Rusya Büyükelçiliği Siyasi Müsteşarı Kunakov konuşmaktan kaçınıp zikzak yapsa da, meselenin gündeme geldiğini biliyor, yine de konunun istihbarat servislerinin toplantısında Rus Gizli Servisi FSB temsilcisi tarafından açıldığını öne sürdü".

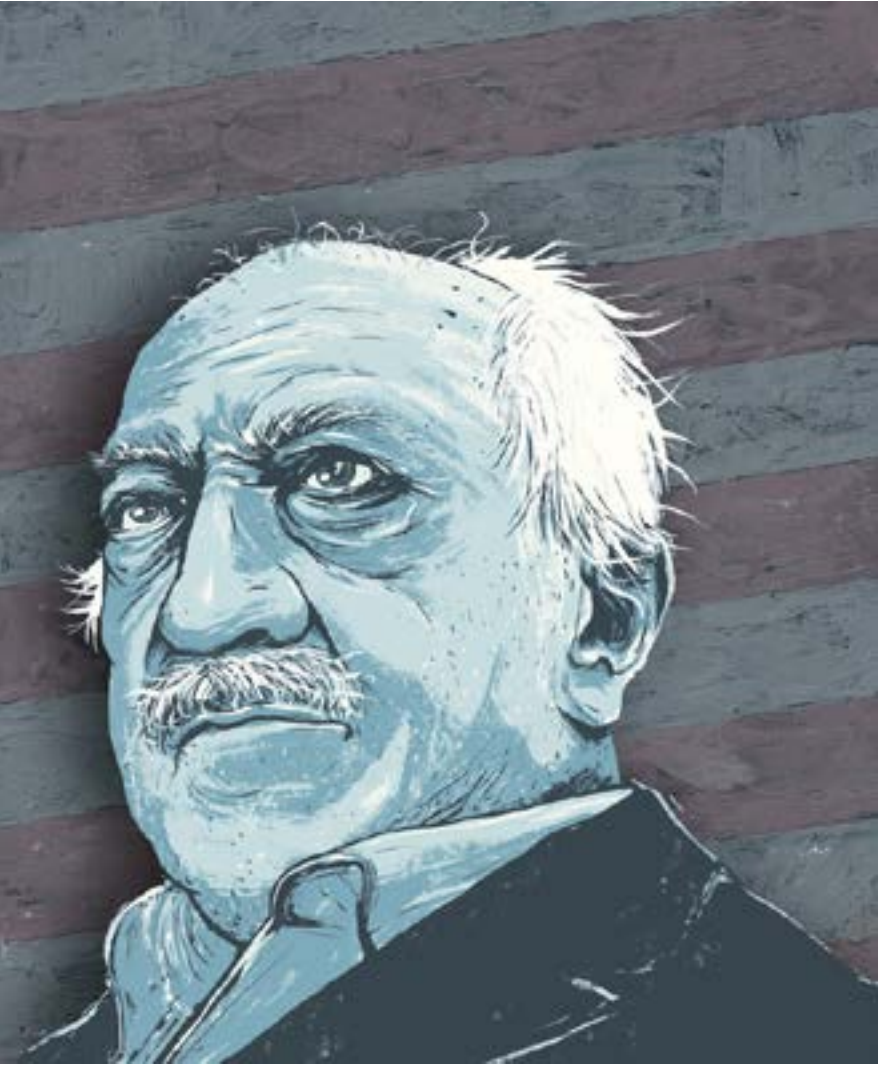
Elbette Rus Gizli Servisi Gülencileri "ABD için ajanlık yapmakla" suçluyor!

Edelman aynı kriptoda Fethullah'ın prensleriyle yaptığı konuşmayı not ediyor. Ekrem Dumanlı'dan Ekrem Tufan Aytav'a Fethullahçılar ABD Elçiliği'nin kapısını aşındırarak Putin'i ve Rusya'yı Edelman'a şikayet ediyorlar. "Ortak düşman" vurgusunun yapıldığı malum...

Edelman'ın dikkatini çeken ikinci noktaysa sözünü ettiğimiz toplantıyla ilgili.

Edelman Putin'le birlikte Türkiye'ye geldiği istihbaratını aldığı bir isimden bahsediyor: Avrasyacılığın teorisyeni Aleksandr Dugin'den.

Edelman'dan aktaralım: "Emekli MGK Genel Sekreteri ve 'Avrasya' destekçisi General Kılınç'a yakın bir kaynağımızdan duyduğumuza göre Putin, 'Avrasya' bloğunu Türklerle sağlamlaştırmak için ziyaretinden önce 'Avrasya' projesinin mimarı Alexandr Dugin'i General Kılınç'a göndermiş (...)"

GÜLEN'İN MEŞHUR SÖZÜ

ABD'nin Erdoğan'dan yana korkusu en azından o dönemde yok.

Jeffrey'in diliyle söylersek

alerji yaratanlar "Türk sistemindeki unsurlar".

Birkaç ay sonra Fethullah Gülen Aktüel dergisine unutulmaz sözlerini söylüyor: "Ulusalcı dalga aşılacak".

Birkaç yıl sonra ise hem Erol Manisalı hem Tuncer Kılınç, FETÖ'cü polis ve savcılarının eliyle ve tabii Erdoğan'ın "savcısıyım" dediği bir davayla kendilerini Silivri'de buluyorlar. Yalnız onlar mı? ABD'ye alternatif arayan herkes.

Türkiye'nin kapitalist sistemi eşitlikçi bir devrimle ABD'den kopmaya olanak

tanıyor. Ama devrimden daha imkânsız "ABD'yi göz ardı etmeksizin" diğer koluna Rusya'yı takmak. Söz konusu isimler belki de bu hayalin kurbanı oluyorlar.

DUGIN'İN 6 YIL SONRAKI NOTU

Aradan geçen yıllarda Putin çeşitli kereler Türkiye'ye geldi. Putin'in ziyaretleri hep "dalga dalga" gelen Silivri haberlerinin ya da Taraf'ın manşetlerinin gölgesinde kaldı.

2012 yılına gelindiğinde yine Putin Türkiye'ye gelmiş ve Dugin şu satırları yazmış olacaktı:

"Türkiye'nin tamamen ABD'nin rotasına girdiğini gösteren gelişmeler var. Bunlardan biri, Ergenekon ve Balyoz davaları. Burada tutuklanan ve sindirilen askerler, siyasetçiler ve aydınların hemen hepsi, ABD'ye mesafeli olan ve Türkiye'nin Rusya ve diğer Avrasya ülkeleriyle yaklaşmasını savunan kişiler. Türkiye'deki Ergenekon ve Balyoz davaları aracılığıyla yürütülen süreç, Moskova'da, ABD tarafından planlanan ve Rusya'yı da hedef alan bir süreç olarak görülüyor ve Kremlin'de tedirginlik yaratıyor."

YENİ ORDU'NUN ERDOĞAN'A DARBESİ

Silivri defteri kapandı.

Yeni ordu, yeni polis, yeni yargı içinden bir darbe girişimi, bir yolsuzluk operasyonu, onlarca kaset sızıntısı çıkardı.

Bunlar Erdoğan'ı düşürmeye yetmedi.

Sızıntılar ABD'ye taşındı. Zarrab'la başlayan Zafer

Çağlayan'la süren ve tabii Halkbank'ı içine alan davanın Erdoğan için 17 Aralık'ı hatırlattığı açık.

Emperyalist sistemde Trump'ın gelişiyiyle her şeyin değişeceğini sananlar yanıldı.

Erdoğan, ABD'nin kimi Gülen'li kimi Gülen'siz bir operasyon yaptığının farkında.

Son ajan krizi bu operasyona yanıtın bir yüzüyle, sınırdan ötesinde Rusya'yla anlaşarak yapılan operasyon bir başka yüzünü gösteriyor.

Türkiye, S-400 füzelerini mi yoksa "Rusya vesayeti"ni mi satın alıyor? Bu sorunun yanıtı da açık...

UZLAŞMA OLUR MU

Gıda toptancılığıyla başladığı yolculuğa Cumhurbaşkanlığıyla devam eden Erdoğan, iktidardan düşmemek adına eski bir diplomasi oyununu oynuyor.

Peki uzlaşma olur mu?

ABD'deki tutuklamaya Türkiye'deki elçilik tutuklamalarıyla yanıt verildiğini ya da Erdoğan'ın "Gülen'i verin tutuklu papazı verelim" teklifinde bulunduğunu görenler süreç için haklı olarak "rehine pazarlığı" diyor.

Erdoğan'ın antiemperyalizmden değil "iktidarda kalma zorunluluğu"ndan beslendiğini, her rehine pazarlığının sonunda bir uzlaşma eğilimi taşıdığını unutmayın!

Türkiye'nin emperyalist merkezlerden bir milim dahi uzaklaşması "yeni bir dünya kurulur Türkiye de bu düzende yerini alır" diyenler için iyidir.

Zira uzlaşmak isteyenler arkalarını döndüklerinde uzlaşacak bir halk bulamayabilir! ■

DIŞIŞLERİNDEN POLİSİNE GÖNÜLLÜ CASUSLAR

Başka bir ülke için ajanlık yapmak her zaman ağır bir suç. Silahlı örgütlerin bile ajanlara verdiği cezalar genelde ölümden aşağı olmuyor.

Peki Türkiye'de ajanlara ne yapılır?

Hatırlatalım...

21 Kasım 2008 tarihinde Türk Polisi Ankara'da bulunan ABD Büyükelçiliği'nde ABD'li yetkililere Ergenekon Operasyonu hakkında oldukça ayrıntılı bir brifing verdi. Brifingin bilgisini içeren kriptos ise üç gün sonra "Polis, Ergenekon Soruşturmasındaki perdeyi kaldırdı" başlığıyla ve Daniel O'Grady imzasıyla yazıldı. Diplomatın anlattıklarına göre Türk polisi ABD'lilere "vermedik bilgi" bırakmıyordu. Öyle ki eski Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın kızına ait mahrem görüntüler dahi ABD Büyükelçiliği'nde ABD'lilere sunulanlar arasındaydı. Bu durum Sızıntı

kitabıyla ortaya çıktıktan sonra AKP hiç adım atmadığı gibi, söz konusu polislere sahip çıktı.

AKP'NİN OYLARI ARTSIN DİYE ABD'DEN OPERASYON İSTİYORLAR

Ya da 18 Haziran 2007 tarihli Janice G. Weiner tarafından kaleme alınan belgeden söz edelim...

22 Temmuz 2007 seçimleri arifesinde yazılan belgenin içeriğinde, Ahmet Davutoğlu'ndan nefret ettiğini, Abdullah Gül'e ise hayranlık duyduğunu söyleyen üst düzey bir Dışişleri Bakanlığı yetkilisi ile ABD Büyükelçiliği arasındaki bir görüşmenin notları var. Dışişleri yetkilisi, ABD'li diplomatlara 22 Temmuz'da sandıktan CHP-MHP koalisyonu çıkması durumunda neler olacağını şöyle anlatıyor: "Ona göre (Dışişleri yetkilisi), 22 Temmuz seçimlerinin

sonucu bir CHP-MHP koalisyon hükümeti olabilir ki, bunun özellikle Irak söz konusu olduğunda 'sizin için de bizim için de felaket' olacağına inanıyor. İrtibatla olduğumuz yetkili, sınır ötesi bir operasyonu önleyerek durumun AKP lehine değişmesini ve rasyonel Irak politikasının devamını sağlayabilecek yegâne şeyin Kuzey Irak'ta PKK'ya karşı Amerikan eylemi olduğu görüşünü açıkladı." Özetle Türk Dışişleri AKP'nin iktidarda kalması için ABD'den göstermelik de olsa PKK'ya operasyon yapmasını istiyor. Amerikalılar bile bürokratin verdiklerine şaşırması olacak ki Büyükelçi kriptosuna "bu, tek bir kişinin görüşünü yansıtsa da bir Dışişleri Bakanlığı yetkilisinin bize kendi endişelerini bu denli çıplak biçimde ifade etmesi şaşırtıcı" notunu düşmüş.

Casus derken hangisini kastetmişiniz!

Menderes'ten Demirel'e, Özal'dan Erdoğan'a...

Türkiye sağının bitmeyen aşkı: Amerikancılık!

Bu dört ismi aynı pankartta buluşturan, birbirlerinin tamamlayıcı cüzü kılan üç temel özellik: Piyasacılık, dincilik, Amerikancılık... Bu fotoğrafa "Morrison" Süleyman'ı, Amerikan İngilizcesiyle düşünüp Türkçe konuşmaya çalışırken kafa göz yaran Tansu Çiller'i, Fethullah Gülen'i ve diğerlerini de eklemek gerekiyor. Emin olun ki asla sırtmaz. Yerleri Türkiye sağcılığını özetleyen o fotoğraftır.

■ AHMET ÇINAR

Geçen yıl AKP'nin Bilecik binasına asılan bir pankart vardı, medyada epey konuşulmuştu, hatırlarsınız... Adnan Menderes, Turgut Özal, Tayyip Erdoğan'ın yan yana durduğu ve altında kocaman puntolarla "Milletin adamları" yazılı bir pankart... "Mr. President'in adamları", "Amerika'nın adamları", "Beyaz Saray'ın adamları" ya da "Emperyalizmin adamları" denmesi gerekirken bir iç politika hamaseti olarak "milletin adamları" yakıştırmaması yapılmış üç adam... İşte Türkiye sağının en özet fotoğrafı... 28 Şubat yol kazasına uğramasaydı Morrison Süleyman'ın (Demirel) ve 17-25 Aralık yol kazasına uğramasaydı Fethullah Gülen'in de gönül rahatlığıyla yer alabileceği bir fotoğraftı bu. Menderes-Özal-Erdoğan'ın yanı sıra Demirel ve Gülen de bu fotoğraf karesinin en asli unsurlarından çünkü.

Aslında bu pankart ilk kez geçen yıl değil, 12 Eylül 2010 referandumu arifesinde görüldü meydanlarda. Sonraki yıllarda da hemen hemen her AKP mitinginde çıktı karşımıza...

Bu üç ismi bir araya getiren ortak ve vazgeçilmez özellikleri asla unutmamak gerekiyor.

Adnan Menderes: Adı unutulmuş, kimsenin hatırlamadığı Said Nursi'yi mağarasından

çıkartıp şehir şehir gezdiren, Türkçe ezanı Arapçalaştırarak aydınlanma devrimlerine ilk bayrağı açan, toplumdaki ilk dinselleştirme operasyonlarına imza atan, tahkikat komisyonları kurdurtarak Adalet Bakanlığının tüm yetkilerini bu hukuksuz komisyona devreden, onlarca gazeteciye hapse tiktiren, IMF'den ilk dış borcu alan, soğuk savaş yıllarında Türkiye'nin kaderini Amerikan emperyalizmine rehin eden, Türkiye'yle uzaktan yakından ilgisi olmayan Kore'ye ABD'nin talimatıyla asker gönderen, ülkeyi NATO üsleriyle donatan, bir aydınlanma ocağı olan Köy Enstitülerini kapatan bir toprak ağası... Tipik bir Amerikancı...

Turgut Özal: Siyasi kariyerine patron sendikası Madeni Eşya İşverenleri Sendikası MESS'te başlayan, 24 Ocak 1980 vahşi neoliberal ekonomik kararlarının mimarlarından, 12 Eylül'ün islamofaşist generallerince başbakan yardımcısı yapılan, iktidara geldikten sonra piyasacılığı dolu dizgin hayata geçiren, Nakşibendi kökenli bir sağ siyasetçi... Tipik bir Amerikancı...

Tayyip Erdoğan: Siyasal İslamcılığın rahle-i tedrisatında başladığı siyasi kariyerini hep bu doğrultuda sürdürmüş, daha Refah Partisi'nin Beyoğlu ilçe başkanıyken

ABD Büyükelçisi Morton Abramowitz'le temasa geçen, bugünkü iktidarına giden yolu Amerikan desteğiyle adım adım örmüş, Özal gibi Nakşibendi tarikatının müntesibi olduğunu hiçbir zaman gizlememiş, dincilik ile piyasacılığı hayatının her anında ve alanında iç içe sürdürmüş bir sağ siyasetçi... Tipik bir Amerikancı...

Bu üç ismi aynı pankartta buluşturan, birbirlerinin tamamlayıcı cüzü kılan üç temel özellik: Piyasacılık, dincilik, Amerikancılık...

Bu üç özellik aslında Türkiye sağcılığını fotoğrafı... Bu üç özellikten biri eksik olursa Türkiye sağcılığı olmaz...

Kesinlikle bu fotoğrafa "Morrison" Süleyman'ı, Amerikan İngilizcesiyle düşünüp Türkçe konuşmaya çalışırken kafa göz yaran Tansu Çiller'i, Fethullah Gülen'i ve diğerlerini de eklemek gerekiyor. Emin olun ki asla sırtmaz. Yerleri o fotoğraftır.

TÜRKİYE SAĞCILIGIN KABESİ: WASHINGTON

Bugün ABD'ye posta koyan bir Erdoğan ise ancak ve ancak komik bir karikatürdür.

Hamuru Amerikancılıkla yoğrulmuş, mayası piyasacılıkla çalınmış, naturası zaten siyasal İslamcılık olan Erdoğan'ın ABD'yle değil kavga

etmesi, varlığını borçlu olduğu emperyalizme yan gözle bakması bile olanaksız.

Gerisi laf-ı güzaf!

Türkiye sağı Menderes'inden Demirel'ine, Evren'inden Özal'ına, Çiller'inden Erdo-

Türkiye sağcılığının şifreleri

KOMÜNİZMLE MÜCADELE DERNEKLERİ

Türkiye sağcılığının ve aynı anlama gelen muhafazakarlığının, gericiliğinin, siyasal İslamcılığının en ortak paydası komünizm düşmanlığı. Gayriresmi kuruluşu, neredeyse Demokrat Parti'nin kuruluş yıllarına denk gelen dernek, SSCB düşmanlığını her düzeyde sürdürmüş Amerikancı bir dernek olarak faaliyet gösterdi. Bu derneği CIA'in yanı sıra Demokrat Parti ve sonrasındaki iktidarlar hep destekledi. Fethullah Gülen, derneğin Erzurum şubesi kurucuları arasında yer aldı. Derneğin ülke genelinde 110 şubesi kuruldu. Dernek İzmir, Antalya, Adana, Erzurum, Kars ve Trabzon'da mitingler düzenledi. Ve yine bu derneğin önde gelen üyeleri daha sonra, günümüzde halen İlim Yayma Cemiyeti adıyla faaliyetini sürdüren derneği kurdular. Sonrasında kurulan Birlik Vakfı, Ensar Vakfı ve benzerleri, işte hep bu ana koldan, yeminli komünizm düşmanlığından beslenip sonrasında gelişip serpildiler.

KENDİNDEN MENKUL ÜSTAT NECİP FAZIL

Türkiye sağcılığının ortak değerlerinden biri de Necip Fazıl Kısakürek... Birinci sınıf gerici, sekizinci sınıf "şair" ve de kendinden menkul "üstat" Necip Fazıl Kısakürek, her nedense tüm kuşak sağcılarının ilham aldıkları bir isim oldu. Menderes'in örtülü ödenekten beslediği, Adalet Partisi, DYP ve ANAP'lıların "üstat" bellediği, Erdoğan'ın her konuşmasında şiirlerinden üç-beş dize attırdığı bir karşı devrimci. Türkiye sağının eli en kalem tutan, ağzı en laf yapan "münevver"idir Necip Fazıl. Ve Türkiye sağcılarının ortak değeridir. Pek tabii ki komünizm düşmanı ve elbette Amerikan kampından...

6. FILO AŞKIYLA TUTUŞAN AMERİKANCI MTTB

Dün ve bugün siyaset sahnesinde cirit atmış hemen hemen tüm sağcı ve Amerikancı politikacıların yolu, üniversite yıllarından kısa adı MTTB olan Milli Türk Talebe Cemiyeti'nden geçmiştir. Bugün 50'li yaşlarını geçmiş her sağ siyasetçi için nostaljik bir figür olsa da aslında ilk Amerikan sevgilerinin ve komünizm düşmanlıklarının lisans eğitimini aldıkları bir ocaktır MTTB. Bir kontrgerilla yapılanmasıdır. Amerikan muhibbi, yeminli komünizm düşmanıdır. Üniversite tahsili her ne kadar şüpheli olsa da Tayyip Erdoğan'ın da yolu bu örgütten geçmiştir.

AMERİKANCILARIN KANLI PAZARI

16 Şubat 1969 tarihinde İstanbul Taksim Meydanı'nda ABD'nin 6. Filo'sunu protesto etmek için 76 gençlik örgütünün toplandığı sırada, Amerika karşıtı sloganlar atan gençlere saldıran MTTB ve yandaşı olan sağcı/faşist/İslamcı irili ufaklı grupların Amerikancı eylemidir.

1969 yılının 10 Şubat'ında Dolmabahçe açıklarına demirleyen 6. Filo'nun temsil ettiği Amerikan emperyalizmine karşı, sosyalist öğrenci eylemleri başlatılır. 16 Şubat Pazar günü, "Emperyalizme ve Sömürüye Karşı İşçi Yürüyüşü" düzenlenir. Yürüyüşe sadece öğrenciler değil, işçi sendikaları, meslek kuruluşları ve sosyalistler de katılacaktır. Aynı zamanda, gerici/sağcı örgütlenmelerin sosyalistlere açıktan saldırı çalışmaları da sürmektedir. Önceki Cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül, o dönem MTTB İcra Kurulu Başkanı'dır. Bugünün TBMM Başkanı İsmail Kahraman da oradadır.

İşte o gün tarihe "Kanlı Pazar" olarak geçecek olan olaylarda, Amerikancı sağcı/muhafazakar saldırganlar taş, sopa, bıçaklarla 6. Filo'yu protesto eden sosyalistlere saldırlar. Bu Amerikancı eylem, Türkiye sağcılığının kanlı tarihine bu şekilde yazılır.

ğan'ına tüm renkleri ve biçimleriyle Washington tarafından biçimlendirilip yoğrulmuş bir siyasal alan... Ve ne yazık ki, Türkiye'nin yarım yüz yıldan fazladır kaderini belirleyen bir gericilik... Doğdukları, beslen-

dikleri, büyüdüğü mecraya hep aynı... Piyasacılıkta, özelleştirmecilikte, yağmada ve talanda birleşen; tarikatçılıkta, gericilikte, siyasal dincilikte şekillenen; göbekleri, mideleri, ruhları emperyalizme bağlı bir

siyasal hat bu...

Bu hattan doğup büyüyen, bugünlere gelen bir iktidarın efelenmeleri ise ancak "sahte kabadayılık"la, gözden düşmenin getirdiği hırçınlıkla, pazarlıkla tanımlanabilir. ■

Sıra dışı bir siyasi portresi:

Devlet burjuvazinin bastonudur!

“Devletin başına Devlet gelecek”... Yıldızının parlak olduğu zamanlarda böyle algılanıyordu. “Ülkücü hareketteki tek ülkücü olmayan kişidir”; Yıldızı sönünce algı buna dönüştü. Devletin başına gelemedi ama baston olmayı başardı. Sistem her sendelediğinde ona yaslanıyor, o da tereddütsüz görevini yerine getiriyor. İddia o ki, bu gerçekten ona verilmiş bir “görev”. Evet, Devlet’e devletin verdiği bir görevden söz ediyoruz!

■ ORHAN GÖKDEMİR

“Devletin başına Devlet gelecek”... Yıldızının parlak olduğu zamanlarda böyle algılanıyordu. “Ülkücü hareketteki tek ülkücü olmayan kişidir”; Yıldızı sönünce algı buna dönüştü. Devletin başına gelemedi ama baston olmayı başardı. Sistem her sendelediğinde ona yaslanıyor, o da tereddütsüz görevini yerine getiriyor. İddia o ki, bu gerçekten ona verilmiş bir “görev”. Evet, Devlet’e devletin verdiği bir görevden söz ediyoruz!

1948 doğumlu, ilk ve orta öğrenimini özel kolejlerde

tamamlamış. 12 Mart günlerinde Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi’nden (AİTİA) mezun olmuş, aynı okula bağlı yüksekokullarda asistanlığa başlamış. Fakat nedense hiçbir hocası onu doktora öğrenciliğine kabul etmemiş. 1972’den 1982’ye kadar uzatmalı asistan. 10 yıl sonra ancak 12 Eylül günlerinde “Türk Ekonomisinin Yapısal Değişikliği” başlıklı tezi ile doktora kabul edilmiş. Bu açıklanması güç ataleti “doktorasını solcu hocalar engelledi” diye açıklamaya kalkanlar var ama kim, onu söylemiyorlar. Üstelik doktorasına ulaşabilen

bir vatan evladı da yok. Teksir yapıp dağıtmamış, basmamış, saklamış. İddia o ki kitap okumayı sevmez, kitap yazmak da meşrebine uygun değildi. O, sözlü kültürün yolunda ilerleyen sözel bir ulu bilgedir!

Partisi içindeki muhaliflerin dediğine göre doktora hocalarından Prof. Dr. Kamil Turan, onu kendilerine Milli Emniyet’in getirdiğini, bu sebeple yardımcı olduklarını beyan etmişti. 12 Eylül günlerinde pek çok devlet görevlisinin bu yolla akademik unvan sahibi yapıldığı artık bir sır değil. Çoğunluk asker ve polislerde. Bir kısmı doğallık-

la istihbaratçı. Fakat her ne hikmetse devletin kolundan tutup kendilerine getirdiği bu genç adama iyi davranan ve yardımlarını esirgemeyen milliyetçi hocaları öğrencilerine küs göçmüşler bu dünyadan.

Öğrenciliği başarısız da siyasi kariyeri başarılarla mı dolu? Tabii ki hayır. Öğrenciliği yıllarında MTTB Ankara şubesinin sekreteri olmuş bir iki yıl. O yıllarda MTTB’nin “milli görüş”ün eline geçtiği yıllar. Devlet’e dokunmuşlar ama. 1975’te Ülkücü Asistanlar ve Öğretim Üyeleri Derneği’nin kurmuş, bir ara başkanlığını yürütmüş. Asistanlığı sırasında Abdullah Çatlı ekibine yardım ettiği söyleniyor ki en ülkücü eylemi belki de bu. Zaman zaman arabasını kullansınlar diye çeteci ülkücülere tahsis etmişliği bile var. 1978’de arabasıyla silah taşıyan iki ülkücü yakalanıp tutuklanmış ama nedense onun ifadesi bile alınmamış. 1980’deki fırtınadan da sağ salim kurtulmayı, daha doğrusu sıyrılmayı başarmış. Başkanı olduğu ülkücü asistanlar derneği faaliyetine devam etmiş.

12 Eylül günlerinin zor

şartlarında partilerini ayağa kaldırmaya çalışan ülkücülerden uzak durmuş nedense. Buna rağmen 1987 kongresinde Milli Çalışma Partisi'ne (MÇP) katılmış ve kongreden sonra genel sekreter yapılmış. Kendisine sorulursa partiye Türkeş'in daveti üzerine katılmış. Sevmeyenleri Türkeş üniversitede kalmasının daha faydalı olacağını söylemiş ama o istifa ederek kurucu başbuğu oldubitti ile karşı karşıya bırakmış.

DEVLETİN BAŞINA BİR TEK O GELEMEDİ

MÇP, 1991 seçimlerine RP ile ittifak yaparak girdi, iki yıl sonra da yeniden MHP adını aldı. Genel Sekreter Bahçeli Devlet, kongrede MKYK'ya giremedi. 1995 seçimlerinde Adana'da üçüncü sırada yer bulabildi kendisine ama parti kaybetti. Parti kaybetti ama o kazandı. 1997 de genel başkan seçildi. Seçilmesi bir tür ilahi işaret gibiydi. 1999 seçiminde partisi yeniden ayakları üzerine doğruldu. DSP ile kurduğu koalisyon dönemi kendisi için parlak fakat partisi için kara bir tarihin başlangıcı oldu. 2002 yılı 3 Kasımında Türkiye'yi tek başına erken seçime götürdü, o seçimde partisi baraj altında kaldı. Koalisyon ortağı DSP silindi ve böylece AKP'nin iktidar yolu açıldı. Yani Devlet'in en büyük başarısı devletin başına Tayyip Erdoğan'ı getirmesidir.

Sonra Devlet'in devlete olan katkısı kesintisiz sürdü. 2007 yılında Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesine dolaylı katkı

sağlayarak AKP'nin iktidarını güçlendirdi. 2014 yılında adını dahi telaffuz edemediği Ekmeleddin İhsanoğlu adında bir zatı CHP'ye kakalamayı başararak Cumhurbaşkanı adayı gösterdi ve Tayyip Erdoğan'ın ilk turda seçilmesini sağladı. 2016 yılı 7 Haziran seçimlerinde iktidar olma çoğunluğunu kaybeden AKP'nin, hem Meclis Başkanını seçmesini; hem de seçimlerin yenilenmesine hizmet ederek 1 Kasım'da tek başına yeniden iktidar olmasına vesile oldu.

Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçilmesinde en büyük katkı onun. Abdullah Gül Cumhurbaşkanı seçilemeyince, RTE'nin "bu böyle olmayacak ortak aday bulmamız lazım" demesine rağmen "kim aday olursa olsun mecliste bulunacağız" diyerek AKP'ye can simidi olmuştu. 7 Haziran'dan sonra CHP liderinin "Başbakan sen ol" teklifini de düşünmeden geri çevirerek bağlılığını ispat etmiştir.

Başkanlık sisteminin en

2007 yılında Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesine dolaylı katkı sağlayarak AKP'nin iktidarını güçlendirdi. 2014 yılında adını dahi telaffuz edemediği Ekmeleddin İhsanoğlu adında bir zatı CHP'ye kakalamayı başararak Cumhurbaşkanı adayı gösterdi ve Tayyip Erdoğan'ın ilk turda seçilmesini sağladı. 2016 yılı 7 Haziran seçimlerinde iktidar olma çoğunluğunu kaybeden AKP'nin, hem Meclis Başkanını seçmesini; hem de seçimlerin yenilenmesine hizmet ederek 1 Kasım'da tek başına yeniden iktidar olmasına vesile oldu. Başkanlık sisteminin en büyük destekçisi.

büyük destekçisi. İddia o ki, bu başarısından sonra saraya danışman atandı. Başkanlık sistemine geçilince başkan yardımcısı olacak. Devletin başına gelemese de eteklerinde dolaşmayı sürdürüyor.

Ortalıkta dolaşan iddialara göre o aslında bir MİT görevlisi. Görevi AKP düştükçe yerden kaldırmak. Ayrıca Kemal Derviş'i Amerika'dan getirip ekonomiye musallat eden de Bülent Ecevit değil Dev-

let Bahçeli. Zaten Ecevit de sorulduğunda "Bilmiyordum, kucagımda buldum" demişti.

Partisi başkanlığa destek açıklamasından bu yana resmen de AKP'nin arka bahçesine dönüştü. Her gün kitlesel istifalarla sarsılmasına rağmen o sayede ayakta. Yani bir anlamda hem AKP bastonu hem de AKP'ye yaslanarak ayakta durabiliyor.

Görüldüğü gibi Devlet burjuvazinin bastonudur! ■

BAHÇELİ'DEN İNCİLER...

Kendisini herhangi bir şekilde gülerken gören olmamıştır.

Kimilerine göre MHP'nin başındaki light Türkeş'tir. Tuğrul Türkeş'i alt etmeyi başarmış ve fakat Türkeş ondan önce AKP'ye katılarak rövanş almıştır.

Hiç evlenmemiştir, evlenmeyi de düşünmemektedir.

Temizlik hastasıdır.

Kaba saba ülkücü tabandan pek hazzetmediği söylenmektedir. Günahı söyleyenlerin boynuna!

Ekonomiye "ekönömi" diyerek parti içinde bir moda başlatmıştır.

Şu ebced hesabı çok meşhurdur: 2009'u yazarken de iki sıfır var. Soldaki sıfır ikinin yanında. Attınız. 2. sağdaki sıfır 9'un yanında. Attınız. Kaldı mı dokuz? İki ile dokuz yan yana 29. İki ile 9'u toplayın 11. 29 artı 11 kırk yapar! İşte size Milliyetçi Hareket Partisinin kırkinci yılı!

"Ellerinde çukulatalar, püskevitler" sözü kendisinden meşhurdur.

"Otuz altı esnik örsün" gibi bir sözü daha vardır ki halen çözülememiştir. 36 etnik unsur demek istediği sanılmaktadır.

Bir seçim kampanyasında "Kutuplaşmaya, karmaşaya, krize, kargaşaya, kaosa, kavgaya ve karanlığa bizimle yürü Türkiye" diyerek esas planı deşifre etmiştir.

28 Ekim'de
İzmir'de...

Sosyalizm ve Cum

Türkiye Komünist Partisi 28 Ekim'de İzmir'de büyük bir şölene hazırlanıyor. 1917 ve 1923, iki cumhuriyetin bulunduğu bir atmosferde sanat ve siyaset, dün ve bugün, dostlar ve yoldaşlar birarada olacak.

■ **Söyleşi: VOLKAN ALGAN**

Memleketin halinden yalnızca bütün bu kötülüklerden, yoksulluk ve sa-vaştan, sömürü ve gerici-likten nemalanan,

kasasını dolduranlar memnun. Türkiye emekçiler için, işçi sınıfı için her gün insan öğüten büyük bir makine ve belli ki -bugünlerin moda deyimile-metal yorulmaya başladı, çark artık tekliyor. Bu düzen kötü çalışan makineler gibi hem kendini hem de ürünlerini daha da zorluyor, hata veriyor.

Ancak yaprak kıvılcımdamıyor da değil. İşte TKP'nin 28 Ekim İzmir buluşması... Binlerce insan biraraya gelecek, emekçilerin yarattığı iki büyük ilerlemeyi, büyük Ekim Devrimi ve 1923 Cumhuriyet'ini "mazi kalbimde bir yaradır" diyerek değil, o kavganın devam ettiğini söyleyerek anacak. Sadece anmayacak, bir büyük iddiayı, insan olmanın haysiyetini, tarih ve bugünü içinde yaşadığımız karanlığa fırlatacak.

Biz de TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan'a, İzmir buluşmasıyla ilgili sorular sorduk. Okuyan'ın röportajında yaptığı çağrı aslında etkinliğin temel amacını da özetliyor, o halde kulak vermek lazım: Türkiye'nin emekçileri birbirine muhtaçtır; bu düzeni değiştirmek için. Parti bu amaç için en etkili araç. Bu anlamda TKP bütün emekçilerin partisidir, emekten yana aydınların par-

tisidir. Çoğalmak zorundayız. İşte Okuyan'ın sorularımıza verdiği yanıtlar:

TKP 28 Ekim'de İzmir'de "Sosyalizm Cumhuriyet'e Çok Yakışacak" başlığıyla bir etkinlik düzenliyor. 29 Ekim'den bir gün önce gerçekleşecek olan bu etkinlik için farklı bir Cumhuriyet kutlaması diyebilir miyiz?

Kısmen. Evet, 28 Ekim tarihi rasgele seçilmiş bir tarih değil. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu büyük bir tarihsel ilerleme olarak görüyoruz. TKP düzen sınırları içinde mücadele eden bir parti değildir, Marksist bir sınıf partisidir. Türkiye soluna sızmış olan Cumhuriyet düşmanlığı ile sürekli mücadele etmiş bir partiyiz. Bir olay, bir gelişme tarihsel olarak devrimci, ilerici bir karakter taşıyorsa bunu söylemekten çekinmeyiz, tersine sahip çıkarız. Gericiye nasıl gerici diyorsak! Ancak, Cumhuriyet'in kurulduğu andan itibaren sınıf karakterine ilişkin de bir tereddüdümüz yok. 1923'te cumhuriyetin kuruluşuna damga vuran sınıf ile aynı cumhuriyeti yıkan sınıf, bizim mülk sahibi burjuva sınıfımız. Bugün mücadelemiz eskiyi yad etmek, eskiye dönmek değil, burjuva diktatörlüğünü yıkmak için sürüyor. Yeni bir cumhuriyet ancak bu temelde kurulabilir. 1923 Cumhuriyeti'nde ilerici olan ne varsa, örneğin laiklik gibi, ancak emek-

çi halk tarafından yeniden can bulabilir. Bir kere 28 Ekim'deki etkinliğin temel felsefesi bu olacak. Ancak etkinliğin bir başka özelliği, Ekim Sosyalist Devrimi'nin 100. yılı olan 7 Kasım'dan 10 gün kadar önce gerçekleşmesi. Dolayısıyla bir başka cumhuriyetin Sovyetler Birliği'nin de ortaya çıkışı söz konusu. Bu iki cumhuriyet çeşitli nedenlerle birbirine enerji aktardılar, birbiriyle dayanıştılar. 28 Ekim'de konunun bu kısmına da odaklanacağız. Ancak asıl meselemiz sosyalizmin güncel bir seçenek olduğunu, somut kanıtlarıyla bir kez daha sergilemek.

Bütün bunlar çok kapsamlı başlıklar. Ağırlıklı olarak siyasal bir etkinlikten, siyasal konuşmaların yapıldığı bir toplantıdan söz ediyoruz sanırım.

Hayır. Konu kapsamlı evet, konu alabildiğine siyasal buna da evet. Ancak 28 Ekim etkinliğinde bu konular siyaset ile sanatın iç içe geçtiği farklı bir dil ile işlenecek. Yıllar önce "Hiç Boyun Eğer mi İnsan" adıyla bir etkinlik düzenlemiştik. Hiç kesintisiz bir akış içinde şiirin, müziğin, tiyatronun, sinemanın, dansın siyasal bir öyküyü anlatmasını sağlamıştık. İlk örnekti ve başarılıydı. Oradaki mantığa yakın bir gösteri olacak, daha çok bir şölen diyebiliriz. Sosyalizm ve Cumhuriyet şöleni... Çok değerli sanatçılar, kolektif bir öykünün içinde rol alacak, yabancı konuklarımız olacak, TKP de sözünü bu öykünün içinde söyleyecek. Özetle, dinamik bir gece hazırlığı yapıyor arkadaşlarımız. İzmirli ve tüm konukları, dostlarımızı güzel bir gece beklediğinden eminim.

Peki neden İzmir?

TKP yılda birden fazla kez bu tarz büyük etkinlikler

düzenliyor. Türkiye'nin en kalabalık ve ekonomik-siyasal-kültürel dinamikleri en gelişkin kenti İstanbul'un bu etkinliklerin çoğuna ev sahipliği yapması son derece doğal. Benzer bir biçimde TKP Ankara'da da kapalı salon toplantıları yapıyor. İzmir de 4 milyonluk nüfusuyla çok önemli bir kent. Ayrıca kent ideolojik ve kültürel açıdan bazı özgünlüklere de sahip. Bu etkinliğin İzmir'e yakışacağını düşünüyoruz. TKP ayrıca bütün Türkiye'de olduğu gibi İzmir ve Ege'nin bütününde örgütlenme hamlesi başlattı. İzmir'e çok yakın bazı yerleşimler, İzmir'in merkezi dışında kalan ilçeler, köylerde yürütülen çalışmalar için bu etkinliğin yardımcı olacağını düşünüyoruz.

TKP'nin örgütlenme hamlesinin bir boyutu yeni örgüt-

İnkıhatriyet Şöleni

İZMİR İNKIHAIRIYETE KİŐAÇAK

faaliyet yürütme-ye başladı.

KahramanmaraŐta Elbistan ve Pazarcık binalarımız ačíldı. Ankara'da Kečíören, Adana'da Seyhan. İstanbul'da

Fatih ve Sarıyer ačílıyor. Manisa örgütümüz de binasına kavuŐuyor. Yıl sonuna kadar İstanbul ve İzmir'deki lokallerimize yenileri eklenecek.

Bunun dışında çok sayıda yerleŐimde benzer bir hazırlık yürütüyoruz.

Sosyalizm Cumhuriyet'e Çok Yakışacak etkinliğinin örgütleyici bir yanı olacağını düşünüyör musunuz?

Türkiye

Komünist Partisi, üyelerinin, destekçilerinin, dostlarının sayısını artırmak zorunda. Bu konuda gizleyecek bir Őeyimiz yok. Türkiye'nin emekçileri birbirine muhtačítır; bu düzeni deĐiŐtirmek için. Parti bu amaç için en etkili araç. Bu anlamda TKP bütün emekçilerin partisidir, emekten yana aydınların partisidir. ÇoĐalmak zorundayız siyasal alanda. Bunun için öncelikle TKP'nin

sesinin daha fazla kişi tarafından duyulması, daha fazla kişinin TKP'yle yüz yüze temas etmesi gerekiyor. İzmir'deki etkinlik, öncesindeki çalıŐmalarla birlikte ele alındığında bu açıdan elbette bir diyalog, etkileŐim, sohbet olanağıdır. TKP kararlı, yaratıcı, dürüst ve güler yüzlü kimliğiyle daha fazla kişinin kapısını çalacak, daha fazla kişinin elinden tutacak. Bu anlamda bu sözlerimin yayınlanacağı Boyun EĞme'nin de daha farklı bir yayına dönüşmesi için çalıŐılıyor. 28 Ekim'den önce bu dönüŐüm de gerçekteŐecek. ■

İnkıhatriyetlerin ačílması. Son bir ay boyunca yeni ačíŐıŐlar yapıldı, bu devam edecek mi?

Kesinlikle. TKP'nin örgütlü çalışma yürüttüğü çok sayıda kentimiz, ilçemiz var aslında. Ancak bunların bir bölümünde yurttaŐlarımızın, emekçilerin gelip sohbet edebileceği, çay içip dertleŐeceĐi lokallerimiz, binalarımız bulunmuyor. Bunların sayısını artırıyoruz. İzmir'de KarŐıyaka ve Bornova örgütlerimiz yeni binalarında

Müfredata Aydınlanma müdahalesi

Yeni müfredat gericiğinin alıştırdığımız cüretkâr çıkışlarından biri. Bilimin kapı dışına yollanıp her şeyin dinsel inançlara ve Türk-İslam ideolojisine bağlanmasını eğitimde yenilik olarak yutturmak gerçekten cüretli bir iş. Bilimin ve aydınlanmanın savaşçıları içinse cüretkârlıkta gericilerden aşağı kalmayacaklarını ispatlamak için bir fırsat.

■ **MEHMET KUZULUGİL**

2017-2018 eğitim öğretim yılında yürürlüğe girmek üzere yapılan müfredat değişikliği, bir dizi rezalete yol açıp, Cumhurbaşkanı'nın kendisinin bile ortadaki karmaşadan yakınmasına neden olmuşken, gerici ve bilim düşmanı bir dayatma olarak yerinde duruyor.

Müfredat nedir? Müfredat, okullara hükmeden bakanlığın, eğitimcilere ve öğrencilerine uygun gördüğü ders içeriği ve ders işleme yordamıdır.

Derslerde nelerin öğretileceği/öğrenileceği konusunda olduğu kadar, belirlenmiş konuların hangi içerikle, hangi yaklaşımla işleneceği konusunda da talimatlar içerir.

Yeni müfredat, biçimsel acayıplıklara, yöntemsel karmaşaya yol açmış ve çok tepki

çekmiş durumda. Öte yandan, bir konuda sapaşağlam duruyor: Eğitimi hem içerik hem biçim olarak gericileştirme ve gerici iktidarın istediği doğrultuda politize etme iradesi. Müfredatın hiç de "karışıklığa" meydan vermeden açıklık getirdiği nokta bu.

Öte yandan, yeni müfredatla ortaya çıkan durum, bilimsel bir eğitimden yana olan, gericiğinin eğitime vurduğu dinci damgaya direnme kararında olanlar için bir oldubitti durumu değil. Tersine, mücadeleye davet eden, "oldu ve bitti" denilemeyecek bir mücadele dönemini açan niteliktedir.

Hukuk mücadelesi, mücadeleye hukuki dayanak

Müfredat konusunda yapılan açıklamalar ve ardından

açılan dava bu mücadele dönemine bir hukuk boyutu ekliyor. Müfredat, Anayasa'ya, yasalara, evrensel normlara aykırı! O yüzden iptali için hukukun gerektirdiği adımlar atılmalı.

Fakat mücadeleye eklenen bu hukuk boyutunun asıl anlamı başka. Davayı, "mahkeme iptal etsin, çocuklarımız bu gerici dayatmadan kurtulsun. Şimdi bunu bekleyelim" diyerek açmıyoruz. Tersine bu açılan dava, dilekçesinin içeriği ile, sunulan kanıtlarla, davaya müdahil olacak eğitimcilerin ortaya koyacakları ile bir bakıma müfredata karşı atılacak fiili adımlar için bir meşruiyet zemini oluşturuyor.

Dava dilekçesinin, pek de adet olmadığı şekilde, hızlıca kamuoyuyla paylaşılması da bununla ilgili. Müfredatı suçluyoruz, teşhir ediyoruz. Kararı verecek mahkeme heyetinin değil, halkın vicdanında yargılamak için harekete geçiyoruz.

Şimdi ne olacak?

Müfredat davası, politik arenada ve yaşam alanlarında başlatılacak bir hareketin başlangıç adımı, zemini olarak görülüyor.

Danıştay'da açılan dava 2017/ 56699 muhabere numarasını taşıyor. Bu muhabere numarası ile herhangi bir adliyenin evrak bölümüne dilekçe ile başvurabiliyor ve davaya müdahil olma talebimizi bildirebiliyoruz.

Bu binlerce, on binlerce yurttaşın "davaya müdahil olması" için yürütülecek bir kampanya demek.

Davaya müdahil olma çağırısı yaptığımız insanları toplantılarda bir araya getireceğiz, önce müdahil olduğumuz davayı anlatmak için, sonra belki müfredatın yarattığı bir rezaleti teşhir etmek üzere bir okulun önünde toplanmak için.

Halk Komiteleri, şimdiden müfredat konusunda yapılabilecekleri tartışmak, ortak kararlar alıp harekete geçmek için toplantılar yapmaya başlamış durumda.

Bu toplantılarda, kitlesel dilekçe verme eylemleri planlanacak, yaygınlaştırma yolları üzerine düşünülecek.

Bu toplantılarda, müfredattan cesaret alan cehalet ve iktidar yalakağı pompalamayı eğitim sanan unsurlarla nasıl baş edeceğimiz örnekleriyle paylaşılacak.

Bu toplantılarda, aykırı müfredatın karşısına müfredata aykırı gerçekleri nasıl çıkartabileceğimizi konuşacağız. Çocuklardan gizlenen bilimi onlara vermek için yapabileceklerimizi planlayacağız.

Tüm bunlar, Ekim Devrimi'nden 100 yıl, Türkiye adını taşıyan ilk cumhuriyetten 94 yıl sonra, toplumsal kurtuluşumuz için verdiğimiz mücadeleye etkin bir soluk verecek. ■

BİLİMSEL EĞİTİM İÇİN SEFERBERLİK ÇAĞRISI

Unutmayın, eğitim sisteminin bu müfredatla şekillendirilmesine izin verecek olursak, önümüzdeki yıllarda okullar bu müfredatla çalışacak olursa...

Hastalarını iyileştirmeyi, köprüler tasarlamayı ve yapmayı, aşılar geliştirmeyi, uydular fırlatmayı değil, cenaze kaldırmayı çok iyi bilen bir nesil ülkenin geleceğini teslim alacaktır.

Laik eğitimi Anayasasının ve yasalarının temeli olarak tanımlamış bir ülkede, dini ve din istismarcısı siyasetlerin propagandasını Coğrafya kitaplarına kadar sokan müfredata karşı seferberlik zamanıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu sene yürürlüğe soktuğu, alelacele yapılan değişikliklere uygun kitapları okullara yetiştirmeye bile zaman bulamadığı; inanılmaz bir acelecilikle oldu bittiye getirmeye çalıştığı Müfredat, Anayasa'ya, yasalara, evrensel insan ve çocuk hakları normlarına temelden aykırı bir belgedir.

Bu belgenin varlığı, teşvik edeceği uygulamalarla birlikte düşünülmeli ve ülkenin, çocuklarının geleceğini düşünen herkese kaygı vermelidir.

Kaygı duymak elbette yetmez.

Gerici, laikliğe, insan haklarına ve çocuk haklarına aykırı müfredatla mücadele etmek gerekir.

Aydınlanma Hareketi'nin kararıyla bugün bu müfredat hakkında Danıştay'a bir dava açıldı.

Hukukçuların ve eğitimcilerin ortak çalışmasıyla bir seferberlik başlatıyoruz.

Açılacak davalar, eğitim sistemiyle eş zamanlı olarak çözülmüş ve adaleti çoktan kapı dışarı etmiş olan yargı kurumlarının, ortadaki büyük sorunu çözeceği beklentisine dayanmıyor. Bu davalar bir yandan yasaları uygulama görev ve sorumluluğuna sahip olanları görevlerini yapmaya çağırıyor ama bir yandan da eğitim kurumlarında yeri olan herkesi harekete geçirmeyi amaçlıyor.

Seferberlik çağrımızın somut karşılıklarını halkımızla paylaşmak istiyoruz.

10 Ekim 2017 günü, Aydınlanma Hareketi hukukçularının hazırladığı bir iptal ve yürütmeyi durdurma davası Danıştay nezdinde açılmıştır. Bu dava müfredatın bir bütün olarak

iptali talebini gerekçe ve kanıtlarla birlikte ifade etmektedir.

Yurttaşlarımızı önümüzdeki günlerde bu davaya müdahil olmak üzere yargı kurumlarına başvurmaya çağırıyoruz. Bunun için kullanılacak bir dilekçe formunu yarın yayınlayacağımız bir açıklamayla paylaşacağız.

Bu dava ve açacağımız diğer davalar, yurttaşların müdahil olmak için verecekleri dilekçelerle birlikte kitlesel bir etkinliğe dönüşecektir.

Dava açan ve açılmış davalara müdahil olarak katılmış olan yurttaşlarımız, bu katılımları ile aynı zamanda buldukları yerlerde yasadışı müfredat ve onun yasadışı uygulamalarına aktif olarak karşı çıkma zemini bulacaktır.

Yine bu hafta tamamlanmadan, 13 Ekim Cuma günü, akademisyen, eğitimci ve hukukçulardan oluşan bir komisyonun "Bilimsiz müfredatın, bilimsiz sonuçları: Anayasa'ya aykırı ders kitapları" başlıklı çalışması da kamuoyuna duyurulacak ve andığımız komisyonun üyeleri bu raporla birlikte müfredat davalarına müdahil olmak üzere başvuracaklardır.

16 Ekim Pazartesi günü ise, tüm Türkiye'de öğrenci velilerinin müdahil olma başvurusu yaparak katılabileceği bir dizi dava İdare Mahkemeleri'nde açılacaktır. Bu davalar, müfredatın bütününe iptalini talep eden ilk davayı ve ders kitapları ile ilgili yapılan çalışmayı temel alarak, tek tek ders kitaplarının iptalini talep eden davalar olacaktır. Detaylı şekilde incelemiş olduğumuz ders kitaplarında müfredatla uyumlu bir şekilde bir dizi bilimsiz ve yasadışı unsur vardır. Bunlar yargıya taşınacaktır.

Yurttaşlarımız, velisi oldukları öğrencileri doğrudan doğruya hedef alan ders kitaplarındaki hukuksuzluklara karşı bu harekete katılmalı, bu davalar için de müdahil olma dilekçeleri vermelidir.

Elbette asıl iş, bu davaları, yani müfredatın ve onu temel alan ders kitaplarının yasadışılığını tespit ederek iptal edilmeleri talebini, eğitim alanlarına taşımak olacaktır.

Öğretmenler, öğrenciler, öğrenci velileri...

Okullara bu talebi taşımak insanlık ve yurttaşlık görevinizdir.

Unutmayın, eğitim sisteminin bu müfredatla şekillendirilmesine izin verecek olursak, önümüzdeki yıllarda okullar bu müfredatla çalışacak olursa...

Hastalarını iyileştirmeyi, köprüler tasarlamayı ve yapmayı, aşılar geliştirmeyi, uydular fırlatmayı değil, cenaze kaldırmayı çok iyi bilen bir nesil ülkenin geleceğini teslim alacaktır.

Coğrafya kitaplarına kadar dini ve din istismarcısı siyasetlerin propagandasını sokan müfredata karşı seferberlik zamanıdır.

Huzur islamda, konfor sarayda....

İslamcının imkânsız itibar arayışı

1994 yılında "İşte bütün servetim bu yüzük" demişti. Yirmi yıl sonra eşi bitpazarından 50 bin Dolarlık alışveriş yaparken görüntülendi. Özel kalem müdürü miktarı yalanladı, 5-6 bin avroluk bir harcama yapmıştı hanımefendi. Bu, o tarihte 20 bin lira demektir ve 15 işçinin ücretine denk gelmekteydi. Bu arada din yayıldı, inanç azaldı, ahlak sizlere ömür ama İslamcılar çok şükür itibardan tasarruf yapmak zorunda kalmıyor. İtibarı hep sıfır olanlar ise inşallah öte dünyada artık!

■ GÖKÇE GİRESUNLU

1990'lı yıllarda Özal tarzı vahşi piyasa ekonomisine geçişle birlikte şekillenen "İslami ahlak" evrimini az zamanda tamamladı. Tüketim toplumu karşı konumlanmaya çalışan bir inancın tüketime çağ atlatarak tamamen ermesinden söz ediyoruz. Siyasi kariyerinin ilk basamağında olduğu 1990'lı yıllarda "Eğer bir gün duyarsanız ki çok zengin olmuşum, bilin ki haram yemişimdir"den "İtibarda tasarruf olmaz" noktasına 20 yılda ulaşan bir inanç hattı bu; "Bir lokma bir hırka"dan 1100 odalı saraya ışık hızıyla tırmanan ve her ikisini de aynı rahatlıkla sindiren esnek bir siyasi zihniyet.

İslami ahlakın dönüşümünün de nihayetinde gidip Turgut Özal'a dayanması şaşırtıcı olmasa gerek. 1980

yılında 24 Ocak kararları ile başlamış, generaller eliyle uygulamaya konulmuş, 1980'li yılların sonunda yerleşmiştir. Yerleşirken eski usul zihniyeti ve tüketim alışkanlıklarını tasfiye etmiştir. İflaslar ve intiharlar bu dönüşümün yan etkisidir. Bir de "muhafazakâr ve dindar" kalabalıklarda batılı yaşam ve tüketim tarzına karşı şiddetli bir tepki doğurmuştur. Necmettin Erbakan ve partisinin yükseliş yıllarının arkasındaki temel dinamik işte budur. İddiasına bakılırsa AKP de o ahlaki duruşu devralmıştır. Beş yıldızlı otellerde lüks iftar sofraları kurulana dek böyle sanılıyordu en azından.

TEMİZLİK İMANDAN, ÜCRETİ MÜSLÜMANDAN

Fakat "tutumlu olmak dini

değil ahlaki bir değer"dir. Kıtlik ekonomisinden esinlenmiş bir ahlak, esası mümkün olduğu kadar az tüketmek, atmamak, eskitmemektir. Kendini temel ihtiyaçlar etrafında örmüştür. Fazlası israftır.

İsraf ise gerçek, meşru ve makul olanın dışına çıkma, itidalden sapma anlamında bir kavram. Sözlükte "haddi aşma, hata, cehalet, gaflet" gibi anlamlara gelen şeref kökünden türetilmiş. Genel olarak inanç, söz ve davranışta dinin, akıl veya örfün uygun gördüğü ölçülerin dışına çıkmayı, özellikle mal veya imkânları meşru olmayan amaçlar için saçıp savurmayı ifade eder. Yapana müsrif denir.

İslamcının ahlaki dönüşümünden söz ediyoruz ya, not düşelim; Bir kısım ayetlerde de kişinin kendine ait veya

sorumluluğu altındaki mal ve imkânları gereksiz yere harcamasını ifade etmektedir. "Gereksiz"de ölçü ne? Tabii ki böyle bir ölçü yok ama genel bir ölçü arayışı hep var. Nitekim sorumluluklarını ihmal edecek derecede ibadete dalmak, camilerin aşırı biçimde süslenmesi, kabirlerle lüzumundan fazla harcama yapılması vb. gibi ölçüsüzlükler dince de uygun görülmemiştir.

İTİBARDAN TASARRUF

Ama artık Bedevi feodalizminin değil kapitalizmin hükmü sürüyor. Tasarrufun bir erdem sayıldığı XIX. yüzyılın aksine XX. yüzyılın ana meziyeti tüketimdir. Modern kapitalist sistemde üretim

MUHAFAZAKÂR HANİMEFENDİNİN ÇANTASI

-İlkokul mezunu ve dört çocuk annesi Hanımefendinin kullandığı 51,125.00 Dolar (TR fiyatı 210 Bin TL) değerindeki Hermès marka çanta epey tartışılmıştı vakti zamanında.

- Sonra Varşova'da ünlü bir dükkândan aldığı antika eşyaları korumalarına taşıırken fotoğraflandı. O alışverişte 147 bin TL harcadığı iddia edilmişti. Rakamın doğru olmadığı, olsa olsa 20 bin lira olduğu açıklanınca ülkeye bir rahatlama geldi.

-Ta 2006'da İngiliz kökenli moda merkezi Harvey Nichols'ın bir alışveriş merkezinde açtığı mağazayı ayın belirli günlerine kapattığı, yakın arkadaşlarıyla gönüllü alışveriş yaptığı iddia edilmişti.

-Bir ara bir altın kolyeyi Pakistan'da yoksullara yardım için bağışladığı iddia edilmişti. Kolye satılmış parası yoksullara dağıtılmıştı. Ederi 20 bin Dolar tutmuştu. Ama şükür, kolyeyi satın alan kişi, sahibini öğrenince hemen iade etti. Böylece yoksula yardımı da kendisi yapmış oldu.

Gelir dağılımının en bozuk olduğu ülkelerin ilk sıralarında geliyoruz “sadaka ve fitre”ye kesin inanca rağmen. Türbanlı “hanımların” kullandığı lüks otomobillerin her bir penceresine ortalama iki dilenci düşüyor. Asgari ücret 1400, emekli aylığı 1500 lira. İslami usûl sarayın yıllık temizlik masrafı 2 milyon lira... Temizlik imandan, ücreti fukara Müslümandan. İşte kapitalizmin altın kuralı!

İSLAMCININ SON DÜZLÜĞÜ

Belediye başkanlarına “lüks yaşamayın mütevazı olun” diyen muktedirin eşinin kolundaki çantanın 210 bin lira olduğu ortaya çikali çok oldu. Mal beyanına göre bütün varlığı birkaç milyon lira ama sadece oturduğu yüksek duvarlarla çevrili malikânenin 6 milyon avro değerinde olduğunu herkes biliyor. Ailenin sahip olduklarını da hesaba katacaksanız beşle çarpacaksınız. Sanki Kureyş kabilesi yeniden doğmuş gibi bir hal var ortalıkta. Kabilenin sahibi olduğu sınırsız paraların kaynağı bilinmiyor yalnız. Çocuklar para içinde yüzüyor; Kozmetikten hazır yemeğe, armatörlükten mücevhere çeşitli işlerde yatırımları var.

Ve milyar dolarlık arsaların nasıl yok pahasına iç edildiği konuşuluyor kulislere. Halkın varlıkları ne idüğü belirsiz vakıflara aktarılıyor. “Sıfırladık babacım”dan az zamanda gelindi bu günlere üstelik. Yargı tepelendi, korku silindi. Daha Çatalca’daki, Urla’daki villaları, gemicikleri, Katar’daki bol sıfırlı banka hesaplarını saymadık bile.

Belli ki delindi bütçenin dibi. İster borçlansınlar, ister vergi arttırsınlar, faturası vatandaşa çıkacak. Recep’in din kardeşleri ödeyecek israfın bedelini yani. ■

tüketimi yönlendirir. Aşırı derecede masraflı ve gereksiz ambalajlama, pazarlama, reklam ve moda faaliyetleriyle tüketim sürekli olarak kamçılanmalıdır. Nitekim dindarlaştan Türkiye’de de azla yetinmek bir meziyet olmaktan çıktı. Gelir dağılımının en bozuk olduğu ülkelerin ilk sıralarında geliyoruz “sadaka ve fitre”ye kesin inanca rağmen. Türbanlı “hanımların” kullandığı lüks otomobillerin her bir penceresine ortalama iki dilenci düşüyor. Asgari ücret 1400, emekli aylığı 1500 lira. İslami usûl sarayın yıllık temizlik masrafı 2 milyon lira... Temizlik imandan, ücreti fukara Müslümandan. İşte kapitalizmin altın kuralı!
“Bir lokma bir hırka”

felsefesi çoktan eskidi haliyle. Erdoğan’ın dediği gibi itibarda sınır da tasarruf da olmuyor artık. Ve İslamcılar için de itibar mütevazılıkta değil ihtişamda, parada, pulda. Milyonluk otomobile binen Diyanet İşleri Başkanı ondan hoş görüldü. Ondan 1100 odalı sarayın sorun edilmemesi. Orta boy bir havayolu şirketinin sahip olabileceği 10 uçaklı filo ondan yadırganmıyor. Muktedir sokağa adım atınca binlerce koruma, onlarca lüks otomobilin hareketlenmesi normal.

Zaten “itibarda tasarruf olmaz” sözü de pek Ortadoğulu. Muktedir ülkeyi ve varlıklarını kendi mülkü sayıyor, sözün anlamı bu. Hem halife Eubekir’in, Ömer’in, Osman’ın

yaptığını o neden kendisinden esirgesin?

Bütçe suyunu çekmiş mi; Vergi ne için? Arttırsan kim ne diyecek? Nitekim ilgili bakan motorlu taşıtlar vergisi için kapıyı yüzde 40’tan açtı. Fakat Ortadoğu için bile fahiş bir fiyat olduğunu anlayınca çitayı indirdi. Kesin, büyük kalabalıklar “Allah razı olsun” diye mırıldanmıştır duyunca. Hâlbuki hala yanıtlanmadı sorular. Ne oldu da bu kadar finansmana gerek duyulacak harcamalar yapılıyor? Geçen yıllar bu yıl arasında bütçe açığı farkı neden bu kadar büyüdü? Savaşa mı girdik, kıtlık mı oldu, deprem mi vurdu. Sarayın artan temizlik masrafı değilse ne? “Evet” oyunun maliyeti değilse ne?

Plazaların yaldızı dökülüyor

Patronları 'evinde' yakalamak

Tüm bu emek düşmanı politikalar büyük bir sıkışma yaşayan ancak henüz çıkış yolunu göremeyen emekçileri harekete geçirmemiş olsa da, işaretler plazalarda huzursuzluğun arttığını, kazanın kaynamaya başladığını gösteriyor. Emekçiler henüz kapitalizmle aralarındaki bağları koparmadılar ama kapitalizmin onları düzene bağlayacak barutu tükendi.

Maslak-Gayrettepe güzergâhı denilince belki birçoklarının gözünde bu güzergâhta bulunan devasa plazalar canlanacaktır. Bu hattı önemli kılan; şehrin pek çok noktasından bakıldığında görülen bu ucube iş kulelerini dolduran on binlerce "beyaz yakalı" ile Türkiye kapitalizminin finans merkezi olması.

Sınıf mücadelesi açısından bu alanın "görmezden gelindiğini" söylemekte bir sakınca yok. Bunun bir nedeni "plaza çalışanlarının" işçi sınıfına mı yoksa "orta sınıfa" mı dahil

olduğu yönündeki kafa karıştırıcı tartışma olabilir. Bu yazıda teorik tartışmalara girmeyeceğiz. Ancak şunu söylemeden geçmemeli: Plaza emekçilerinin bugün boğuşmak zorunda kaldıkları sorunlara bakmak bu tartışmayı saf dışı etmek için yeterli olacaktır.

Beyaz yakalılar için görece yüksek ücretlerin ödendiği, mesai saatlerinin daha tanımlı olduğu, kendilerini işçi sınıfından ayrı hissetmelerini sağlayacak bir takım ek olanakların sağlandığı dönem kapandı. Beyaz yakalıların da kapitalizmin krizinin giderek derinleşmesi sonucu yoğunlaşan proleterleşme sürecinin

dışında kalamayacağı görüldü. Plazaların yaldızları emekçilerin tepesine dökülmeye başladı.

Eğitimli emekçilerin sınıf atlama hayallerine kapılarak "demir attığı" holdingler, bankalar kısa sürede aşırı hedef baskılarının dayatıldığı, fazla mesailerin kanıksatıldığı, işyerlerinde emekçilerin her hareketini denetleyen mekanizmaların kurulduğu, ücretlerin giderek budandığı, emekçilerin sendikasılaştırıldığı, siyaset yapma haklarının büsbütün ellerinden alındığı, mobbingin yoğunlaştığı bir emek cehennemine dönüştü. Plazalarının tepesine kurulan

patronlar yedek işçi ordusu sopasını emekçilerin üzerinde salladı durdu. Yakın geçmişte "toplumsal saygınlık" ve "güvenceli iş" vadeden bu şirketler, dışarıdaki işsiz emekçiler ordusunun yarattığı korku atmosferini kullanmaktan çekinmedi.

İşsizlik tehdidi ve yüksek borçlulukla çaresizleştirilen emekçiler konut, sağlık hizmeti gibi temel ihtiyaçlarını karşılamak, AKP gericiliğinin kısılcındaki çocuklarına iyi bir gelecek sunmak için onur kırıcı koşullarda çalışmaya zorlanıyor.

Holding patronlarının gericici iktidarla girdikleri ilişkinin bir sonucu olarak rahatlıkla uygulayabildikleri tüm bu emek düşmanı politikalar, büyük bir sıkışma yaşayan ancak henüz çıkış yolunu göremeyen emekçileri harekete geçirmemiş olsa da işaretler plazalarda huzursuzluğun arttığını, kazanın kaynamaya başladığını gösteriyor. Emekçiler henüz kapitalizmle aralarındaki bağları koparmadılar ama kapitalizmin onları düzene bağlayacak barutu tükendi. ■

GAYRETTEPE-MASLAK HATTI SÖMÜRÜNÜN VE FINANSIN MERKEZİ

Gayrettepe-Maslak hattında her geçen gün mantar gibi çoğalan, emekçilerin kabusu haline gelen plazaları şüphesiz tekeli sermayenin 2000'li yılların başından günümüze ülke ekonomisine kök saldığı "finansallaşma" sürecinden bağımsız ele alamayız. Bu bölge holdinglerin, lüks otellerin, AVM ve restoran zincirlerinin yanı sıra belki de en fazla bu "finansallaşma" sürecinin ana aktörü bankaların merkezi.

AKP'nin demokrasi havarisi gibi alkışlandığı dönemler aynı zamanda bankaların bir dizi liberal girdiyle yabancı tekellerin yağmasına da açıldığı dönemler oldu.

Ülkenin tüm kamu kurumlarının ve bankalarının yabancı tekellere satılması bir başarı hikayesi olarak sunuldu. Toplumun tüm ihtiyaçları özelleştirildi, emekçi halk tekelleşen sermayenin banka kredilerine muhtaç hale getirildi.

EMEKÇİLER KONUŞUYOR

(M.-Denizbank emekçisi) TKP ilk kez bir banka önünde çalışma yaptığında çalışanların hem şaşırıldığını, hem de kendilerini sahipsiz hissetmedikleri duygusuna kapıldıklarına bizzat şahit olduk. Bu bölgede düzenli ve doğru noktalara vurgu yapan çalışmalar gerçekten çok önemli çünkü biz insanlara duymak istedikleri ve onlara iyi gelecek sözler söyleyip toz pembe hayal kurdurmak yerine sınıf siyasetini anlatan, gerçek düşmanlarını gösteren ve tek çıkış yolu olarak mücadeleye davet eden araçlarla ulaşıyor; bu önemli havzada örgütlenmeye çalışıyoruz. Aldığımız geri dönüşler de doğru yolda olduğumuzu açıkça gösteriyor.

(Y.- Maslak bölgesinde finans emekçisi) Çoğu insan işçilerin hala sadece fabrikalarda kol gücüyle çalışanlar olduğunu düşünüyor. Oysaki güncelde sömürünün giderek derinleştiği yerdir plazalar. Beyaz yakalılar o kadar sıkışmış durumda ki mavi yakalılar gibi hakkını savunacak bir alan dahi bulamıyor. Aslında kendisi bile farkında değil ezilen emekçi sınıfının bir parçası olduğunun. İşte tam da bu noktada TKP'nin çalışmalarını değerli görüyorum. Beyaz yakalıya ait olduğu yeri işaret ediyor. O devasa plazalar arasında bir buçuk metrelik masalarında yalnız olmadığını söylüyor. Aslında her emekçi gibi en büyük korkusunun işsiz kalma korkusu olan beyaz yakalıya işsiz kalmasının sebebinin mücadele etmek değil tam tersine boyun eğmek olduğunu anlatıyor.

BURADA DA MI KOMÜNİSTLER!

İşçi sınıfının yapısı değişiyor. Son 10-15 yılda yaşanan kentleşme olgusu, yanı sıra beyaz yakalıları da içine alan proleterleşme süreci burada başat parametre.

TKP'li plaza ve ofis emekçileri gerek orta sınıf ideolojisinde gedikler açmak, gerekse bu havzadaki işçilerin emek gündemlerini gerçek birer kavga başlığı haline getirebilmek için çalışmalar yürütüyor.

TKP'liler bu güzergahtaki çalışmalarına dair şunları aktarıyor:

Örneğin ilk olarak hedef tahtamızda ülkeyi bir yağma cumhuriyetine çeviren AKP döneminde kârına kâr katan büyük sermaye grupları ve onların kendilerini şirin gösteren, "sanat koleksiyoneri, laik" patronları vardı. İşçi Bültenleri ile Bireysel Emeklilik Sistemi vurgununu ifşa eden gazetelerle karşılına dikildik. Plazaların önünde yapılan çalışmalar öncelikle patronların kendilerini dokunulmaz hissettikleri "kalelerinde" karşılına dikilme cüretini göstermek anlamına geliyordu. Dolayısıyla şaşırıldıklarını, afilladıklarını biliyoruz.

Örneğin bir başka bildirimiz, birçok çalışanın "Küçük Tayyip" benzetmesi yaptığı, despotluğuyla

tanınan Denizbank patronu Hakan Ateş'i pek rahatsız etmiş olacak ki kendisi banka avukatlarını devreye soktu. Buna karşılık banka çalışanlarından oldukça olumlu tepkiler aldık. Aldığımız olumlu tepkiler yalnızca Denizbank çalışanlarıyla da sınırlı kalmadı elbette.

Şekerbank örneğindeyse mesai saatlerine uyum adı altında yapılan insanlık dışı uygulamayı ifşa ettiğimizde patronların nasıl da paniklediğini bir kez daha görmüş olduk. İletişime geçtiğimiz banka emekçileriyle yaptığımız söyleşilerde deyim yerindeyse kapitalizmin AKP'li yıllarda plazalarda biriktirdiği tüm pislik etrafa saçıldı. Üstelik bu sorunlar değişik biçimlerde ve yoğunluklarla da olsa bu havzada çalışan tüm emekçilerin iş yerlerini kuşatmıştı. Şunu net bir şekilde gördük ki banka emekçileri bu düzene sığmıyordu.

Hepimizin yayınevi atılıma hazırlanıyor

Yazılama yayınevi 10. yaşına hızlı giriyor. Ekim Devrimi'nin 100. yaşına denk gelmesi yeni yaş daha heyecanlı hale getiriyor. Yayına hazırlanan kitaplar da bu hoş tesadüfle birlikte elbette 'Ekim'siz değil, sonuçta anlatılan bizim hikayemiz...

Yazılama yayınevi 10 yaşında. Türkiye'de rüzgara karşı kürek çeken, kolay tüketilen popüler kültür ürünleri yerine nitelikli üretimlere kapısını açan ve bu üretimleri mümkün olan en geniş çevreye ulaştırmak için çabalayan, kendisini emekçilerin mücadelesinin bir parçası hissederek çok az sayıda yayınevinden biri Yazılama. Şimdi yeni bir atılıma hazırlanıyor. Üstelik Ekim Devrimi'nin 100. yılı vesilesiyle hazırladığı ve çok ilgi çekeceği belli olan bir kitap dizisi de şimdiden heyecanla bekleniyor.

Yazılama dostlarına düşen de emekçilerin fikri cephanesini zenginleştirmek için elinden geleni yapan Yazılama'ya destek olmak. Bunun için hazırlanan kampanya hem yayınevi hem de dostları için önemli bir fırsat. Yayınevinin de dostu olur mu demeyin, böyle yayınevinin dostu da olur, düşmanı da...

Yazılama editörlerinden Murat Akad'a yayıneviyle ilgili merak edilenleri sorduk.

Yazılama yayınevinin 10. yılı, Ekim devriminin 100. yılına denk geldi. Sosyalizmin literatürüne yazın alanında katkı yapma gayesinde olan bir yayınevi için bu hoş bir tesadüf olsa gerek. Türkiye gibi bir ülkede 10 yıllık geçmişi nasıl değerlendirirsiniz; Yazılama neleri başardı, neleri daha iyi yapmalı?

Evet, gerçekten hoş bir tesadüf oldu Ekim Devrimi'nin 100. yıldönümü ile Yazılama'nın 10. yıldönümünün çakışması. Bu, yayınevi için de

ayrı bir motivasyon kaynağı oldu.

10 yıl bazı açılardan kısa bazı açılardan ise uzun bir süre. Sosyalizm literatürüne katkı yapmak isteyerek yola çıkan pek çok yayınevi bu süreyi ne yazık ki tamamlayamıyor. Yazılama ise, bu on yılı deneyim kazanarak ve yayın çizgisini giderek olgunlaştırarak geçirdi. Şu ana dek 11'i çocuk kitabı olmak üzere 160'ın üzerinde kitap yayınladı. Bu sayede önemli bir birikim oluşturmayı başardı. Bazı ilginç ve önemli yapıtları Türkçeye kazandırdı. Güncel siyasi konulara değinen kitaplar da bunlara dahil. Öte yandan, Türkçe yazılmış çok sayıda özgün eser de yayınladı. Siyasi eksenli kitapların yanında tarih araştırmaları da var katalogta. Daha az sayıda olmakla birlikte, edebi yapıtlar da yayın skalasında yer aldı.

Daha iyi yapılabilecek olan şeylerden biri, hiç kuşkusuz, Marksist klasikler. Yazılama bugüne dek az sayıda Marksist klasik yayınladı. Bunlar, özgün dillerinden çevrildi. Lenin'den Emperyalizm ve Ne Yapmalı da birkaç ay içinde okurlarla buluşacak. Ama Yazılama için 10 yıllık sürede bu sayı çok az. Hedeflerden biri bu sayıyı artırmak olacak. Ayrıca "bizim" insanlarımızın çalışmalarının daha fazla yayımlanması gerekiyor. Yazılama'nın dayandığı parti hattının kitapla söylediği sözün çok daha fazla olması ve bu konudaki asimetrinin giderilmesi gerektiği çok açık.

100. yılda Ekim Devrimi'yle ilgili bir dizi kitap hazırlanıyor. Sosyal medya üzerinden

dönen tanımlardan görebildiğimiz kadarıyla ilgi çekici bir hazırlık var. Buradaki programda neler olacak ve neden böyle bir dizi?

Dediğimiz gibi, Devrim'in 100. yıldönümü Yazılama için de motive edici oldu. Yayınevinin 10. yılını kutlamanın, devrimin 100. yıldönümüne uygun bir dizi kitap yayımlamaktan daha iyi bir yolu olabilir miydi? Bu çerçevede, Kasım ayı başına ve İstanbul Kitap Fuarı'na yetişecek kitaplar var: Çok yakın zamanda yazılmış ve Ekim Devrimi ile Sovyetler Birliği deneyimini çeşitli açılardan değerlendiren önemli yazıların yer aldığı bir derleme olan 100. Yılında Büyük Ekim Devrimi, devrimin önemli anlarını çizgilerle anlatan Resimlerle Saat Saat Ekim Devrimi, devrimden anı ve öyküleri içeren Ekim Fırtınası ve Sonrası. Bunları, Lenin'den bir dizi makaleyi içeren Devrim Yazıları ve önde gelen Bolşeviklerden biri olan Şliyapnikov'un Devrimin Öngününde isimli kitabı izleyecek.

Bunlar Büyük Ekim Devrimi'ni anmak için az bile, keşke daha fazlasını yapabilseydi Yazılama.

Yazılama bir abone kampanyası başlatıyor. Elbette bu kampanya başta yayınevine önemli bir destek anlamına gelecek. Böylesi destekler olmadan birkaç tekelin ele geçirdiği yayıncılık alanında ayakta kalmak belki mümkün ama mevzi kazanmak, atılım yapmak kolay değil. Hem Türkiye'de yayıncılık alanına baktığımızda hem de Yazılama'nın burada verdiği mücadeleyi düşündüğünüz-

de ne söylemek istersiniz?

Bu soru, zaten yanıtını büyük ölçüde içeriyor. Yayın dünyasında da tekellerin egemenliği var. Bunların yanında tutarlı yayıncılık yapmaya çalışan, kimi genç kimi ise kalıcı hale gelmeyi başaran yayınevleri de var elbette. Ama alanı belirleyen, tekeller. Yazılama, arkasında herhangi bir sermaye grubu, bir tekel olmayan ve uzunca bir süredir ayakta kalmayı başaran az sayıda yayınevinden biri. Var olduğu siyasi çizginin gereğini yerine getirme çabası içinde. Bunu da kendisine destek olanların, önemli bir bölümü gönüllülük esasına dayanan emeği ile başarıyor.

Elbette, diğerlerinin çoğundan çok önemli bir farkı var: Yazılama siyasi angajmanı çok net bir yayınevi.

Parti hattında faaliyet yürüten bir yayınevi olması. Bunun bir avantaja dönüşmesi gerekiyor.

Öncelikle, yayınevini hem ayakta tutacak hem de bir sıçrama yapmasını sağlayacak olan destek, bir abone kampanyasına dayanacak. Kampanyanın hem yeni okurlara ulaşmak hem de var olan okurların yeni okur örgütlemesi için çok iyi bir araç olacağı açık.

Bir de okurların yayınevine, özellikle sosyal medyada daha fazla destek olması önemli. Yayınevi de buna olanak sunacak şekilde faaliyetlerini yoğunlaştıracak.

Yazılama, dayandığı hattı hem besleyen hem de ufuk açan bir sıçrama gerçekleştirmeyi hedefliyor. Bu sıçrama da ancak partiyle yapılabilir.

10 yıldır söylendiği gibi, Yazılama'ya devam ediyoruz; daha da güçlü. ■

YAZILAMA'ya
devam ediyoruz...

Yakında!

YAZILAMA

YAZILAMA' DA
ABONELİK KAMPANYASI
www.yazilama.com

ABD'YLE YAŞANAN GERİLİM ÜZERİNE

ERDOĞAN'IN ABD'YLE MÜCADELE EHLİYETİ YOKTUR

Erdoğan ve AKP 15 yıllık iktidarını Amerika Birleşik Devletleri ve Almanya'nın başını çektiği Avrupa Birliği ülkelerine borçludur. AKP ülkemizi, emperyalist güçler ve Türkiye'nin büyük patronlarıyla el ele vererek, ekonomisi daha kırılğan, dış politikası tutarsız, saldırgan ve maceracı, iç politikası emekçiye sınırsız düşmanlık ve dincilikle kirletilmiş bir ülke haline getirdi.

Sonrasında, AKP iktidarının Türkiye'nin bölgesel olanaklarını abartması, ABD ve diğer bazı emperyalist ülkelerin beklentilerini karşılayamaması nedeniyle ortaya çıkan gerilimler, Erdoğan ile batılı ülkeler arasındaki ilişkileri bozacak noktaya kadar gelmiş ve sonunda ABD, kendisi için daha kullanışlı bir iktidar oluşması adına Türkiye'deki bir darbe girişiminin arkasında durmuştur.

Güçlü emperyalist ülkelerin başka ülkelerdeki siyasi aktörleri kullanıp sonra bir köşeye attığı sayısız örnek vardır. Erdoğan ise kullanılıp atılmamak için elindeki bütün kozları oynamakta, ABD ve Almanya'yı, Rusya'ya yanaşmakla tehdit etmektedir.

Gidişat, ABD ve Almanya'nın Erdoğan'ı

kuşatmaya devam edeceğini; Erdoğan'ın ise milliyetçilik kartını daha fazla kullanarak yaklaşmakta olan ekonomik çöküşü otoriterliğin etrafında seferber olmuş bir toplumsal destek ile atlatmayı deneyeceğini göstermektedir.

Türkiye Komünist Partisi tam da bu noktada emekçi halkımıza şu çağrıyla yapmaktadır:

1. ABD ile Erdoğan arasında yaşanan gerilimde taraf olmak zorunda değiliz. Erdoğan ve ekibinin tersine, halkımızın çıkarları **hiçbir zaman** ABD emperyalizmiyle örtüşmez. NATO'ya, ABD üslerine, ABD ile yapılan ikili ve gizli anlaşmalara karşı sesimizi her zamankinden daha fazla yükseltmeliyiz. Küstah, kendini bilmez **emperyalistlerin "özgürlük" ve "demokrasi" palavralarını** yüzlerine çarpmalıyız.

2. Bunu yaparken; halkımıza bağınazlığı ve dinciliği, sınırsız sömürüyü, işsizliği ve hayat pahalılığını, berbat bir eğitim sistemini ve hukukun kırıntısının dahi kalmadığı bir düzeni dayatan AKP iktidarına karşı mücadeleye de yoğunlaşmalıdır. AKP'nin **kirli ellerini** ABD karşıtlığı ile temizlemesine izin verilmemelidir.

3. ABD ve Almanya'yla ilişkilerde yaşanan gerilim sırasında uluslararası tekellerin denetimindeki Türkiye ekonomisinde yaşanacak sorunlar, iktidar tarafından olduğu gibi **halkın sırtına yüklenecektir.** Buna izin verilemez. Türkiye'nin gerçek sahibi olan emekçi insanlarımız, AKP sayesinde memleketi soyup soğana çevirip **kârlarına kâr katan büyük patronların** ve Osmanlı özentisiyle şatafata milyarlarca lira döken, **israfı prestij sanan görgüsüz AKP iktidarının** yakasına yapışmalıdır.

4. Türkiye bugünkü toplumsal düzenle bağımsız ve egemen bir ülke olamaz, kişilikli bir dış politika geliştiremez. Kendi kurtuluşunu bir büyük güçten diğer bir gücün kanatları altına girerek sağlamaya çalışan **Erdoğan, ABD ile mücadele edemez.** Erdoğan ve arkadaşlarının temsil ettiği düzen, uluslararası tekellerin düzenidir. Ekonomik ve siyasal açıdan ABD, Almanya, İsrail, İngiltere gibi ülkelerle kurulan **onursuz ilişkinin bitmesi için** Türkiye'deki patron iktidarının yıkılması gerekir.

5. Erdoğan'ın ABD ve Almanya ile mücadele ehliyeti yoktur. Emperyalizmle mücadele, emperyalist sistemden zarar görenlerin işidir. **Emperyalizm sömürüdür, yağmadır, talandır.** Türkiye'de sömürünün, yağmanın, talanın dik âlâsını savunanların milliyetçi gösterilerle insanları kandırmasına izin verilmemelidir.

6. Emperyalizm mutlaka yenilecektir. **İnsanlık sömürü düzeninden kurtulacaktır.** Gericilik, yobazlık alt edilecektir. Halk düşmanı diktatörlükler önünde sonunda yıkılacaktır. Yeter ki sanıldığından daha zayıf, daha çürük olan bu sömürü düzenine boyun eğmeyelim ve **İNSANCA BİR DÜZEN** için harekete geçelim.

7. Türkiye Komünist Partisi, halkımızı **gerçek kurtuluş için** saflarına çağırılmaktadır.

